

C/2024/5927

4.10.2024

PEŁNE SPRAWOZDANIE Z OBRAD 7 KWIETNIA 2022 R.

(C/2024/5927)

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2022-2023

Posiedzenia od 4 do 7 kwietnia 2022 r.

STRASBURG

Spis treści	Strona
1. Otwarcie posiedzenia	4
2. Zwiększenie płatności zaliczkowych ze środków REACT-EU (debata)	4
3. Sytuacja zmarginalizowanych społeczności romskich w UE (debata)	9
4. Prawo do naprawy (debata)	24
5. Wznowienie posiedzenia	36
6. Głosowanie	36
6.1. Produkty lecznicze udostępniane w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej, jak również na Cyprze, w Irlandii i na Malcie (C9-0475/2021 - Pascal Canfin) (głosowanie)	36
6.2. Badane produkty lecznicze udostępniane w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej, jak również na Cyprze, w Irlandii i na Malcie (C9-0476/2021 - Pascal Canfin) (głosowanie)	37
6.3. Zwiększenie płatności zaliczkowych ze środków REACT-EU (C9-0127/2022) (głosowanie)	37
6.4. Magazynowanie gazu (C9-0126/2022 - Cristian-Silviu Buşoi) (głosowanie)	37

Spis treści	Strona
6.5. Ochrona w UE dzieci i młodzieży uciekających przed wojną w Ukrainie (B9-0207/2022, B9-0212/2022, B9-0213/2022) (głosowanie)	37
6.6. Konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 24–25 marca 2022 r., dotyczące m.in. ostatnich wydarzeń związanych z wojną w Ukrainie oraz sankcji UE wobec Rosji i ich stosowania (RC-B9-0197/2022, B9-0197/2022, B9-0200/2022, B9-0201/2022, B9-0203/2022, B9-0210/2022, B9-0211/2022) (głosowanie)	37
6.7. Mechanizm oceny dorobku Schengen (A9-0054/2022 - Sara Skyttedal) (głosowanie)	37
6.8. Sytuacja w zakresie praw człowieka w Korei Północnej, w tym prześladowanie mniejszości religijnych (RC-B9-0183/2022, B9-0183/2022, B9-0184/2022, B9-0193/2022, B9-0194/2022, B9-0195/2022, B9-0196/2022) (głosowanie)	37
6.9. Sytuacja w zakresie praworządności i praw człowieka w Republice Gwatemali (B9-0179/2022, B9-0180/2022, RC-B9-0182/2022, B9-0182/2022, B9-0187/2022, B9-0190/2022, B9-0191/2022) (głosowanie)	37
6.10. Nasilające się represje w Rosji, w tym sprawa Aleksieja Nawalnego (RC-B9-0181/2022, B9-0181/2022, B9-0185/2022, B9-0186/2022, B9-0188/2022, B9-0192/2022, B9-0214/2022) (głosowanie)	38
6.11. Prawo do naprawy (B9-0175/2022) (głosowanie)	38
6.12. Preliminarz dochodów i wydatków Parlamentu na rok budżetowy 2023 (A9-0087/2022 - Niclas Herbst) (głosowanie)	38
6.13. Sytuacja w Afganistanie, w szczególności w zakresie praw kobiet (RC-B9-0198/2022, B9-0198/2022, B9-0199/2022, B9-0202/2022, B9-0204/2022, B9-0205/2022, B9-0206/2022) (głosowanie)	38
7. Wznowienie posiedzenia	38
8. Przyjęcie protokołu poprzedniego posiedzenia	38
9. Zdrowie psychiczne (debata)	39
10. Wyjaśnienia dotyczące sposobu głosowania	48
10.1. Mechanizm oceny dorobku Schengen (A9-0054/2022 - Sara Skyttedal)	48
10.2. Prawo do naprawy (B9-0175/2022)	49
10.3. Sytuacja w Afganistanie, w szczególności w zakresie praw kobiet (RC-B9-0198/2022, B9-0198/2022, B9-0199/2022, B9-0202/2022, B9-0204/2022, B9-0205/2022, B9-0206/2022)	50
10.4. Ochrona w UE dzieci i młodzieży uciekających przed wojną w Ukrainie (B9-0207/2022, B9-0212/2022, B9-0213/2022)	50
10.5. Konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 24–25 marca 2022 r., dotyczące m.in. ostatnich wydarzeń związanych z wojną w Ukrainie oraz sankcji UE wobec Rosji i ich stosowania (RC-B9-0197/2022, B9-0197/2022, B9-0200/2022, B9-0201/2022, B9-0203/2022, B9-0210/2022, B9-0211/2022)	51
11. Korekty i zamiary głosowania: patrz protokół	51

Spis treści	Strona
12. Składanie dokumentów: patrz protokół	52
13. Petycje: patrz protokół	52
14. Decyzje w sprawie sporządzenia sprawozdań z własnej inicjatywy: patrz protokół	52
15. Zmiany w przekazaniu spraw komisjom (art. 56 Regulaminu): patrz protokół	52
16. Zaangażowane komisje (art. 57 Regulaminu): patrz protokół	52
17. Zatwierdzenie protokołu bieżącego posiedzenia i przekazanie przyjętych tekstów	52
18. Kalendarz następnych posiedzeń: patrz protokół	52
19. Zamknięcie posiedzenia	52
20. Przerwa w obradach	52

PEŁNE SPRAWOZDANIE Z OBRAD 7 KWIETNIA 2022 R.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ

Αντιπρόεδρος

1. Otwarcie posiedzenia

(Η συνεδρίαση αρχίζει στις 9.00)

2. Zwiększenie płatności zaliczkowych ze środków REACT-EU (debata)

Πρόεδρος. – Επόμενο σημείο στην ημερήσια διάταξη είναι η κατεπείγουσα συζήτηση σχετικά με την έκθεση εξ ονόματος της Επιτροπής Περιφερειακής Ανάπτυξης που αφορά την αυξημένη προχρηματοδότηση από τη REACT-EU (COM(2022)0145 - C9-0127/2022 - COM(2022)0162 - C9-0132/2022 - 2022/0096(COD)).

Helena Dalli, Member of the Commission. – Mr President, honourable Members, thank you and good morning. I thank you for your support for the Cohesion's Action for Refugees in Europe (CARE) initiative. Thanks to your help, this is on its way for adoption in record time and will enter into force by the end of the week.

However, the situation continues to deteriorate. Refugees flee Ukraine on a daily basis and we are now hosting over 3.5 million refugees. Now, as before, Europeans have welcomed them with warm hearts and open arms. From the smallest household to the largest municipality, we are welcoming you. We are living up to our highest values as Europeans, and we can be proud. But this solidarity costs and public budgets were already strained by COVID, especially in those Member States coping with the most refugees.

So, to complement CARE and to continue showing the solidarity and effective reactivity of the EU in addressing the most urgent needs, we propose to advance EUR 3.5 billion in pre-financing from the 2021 REACT-EU allocation. All Member States will benefit with an increase of pre-financing from the 11% already paid to 15%. But the frontline Member States and those where refugees constitute more than 1% of the population will see pre-financing rise from 11% to 45%. The increase will also apply to the Fund for European Aid to the Most Deprived (FEAD).

The additional pre-financing will reach Member States immediately upon the entry into force of the proposal. In addition, to make administration quick and simple, a new simplified cost declaration is introduced. This is to say, Member States will have the option of receiving €40 per week per refugee granted temporary protection for up to 13 weeks.

We recognise, of course, that much more is needed from Member States welcoming refugees, but this initiative is not alone. CARE allows Member States to receive 100% co-financing until June 2022, and the European Regional Development Fund and the European Solidarity Fund can be used differently to finance projects. In addition, many of the infrastructure and social needs can be supported under other EU funds, including mainstream cohesion policy.

We are counting on your help to complete the remaining procedural steps towards adoption by making use of every possible day to secure entry into force as soon as possible after the plenary vote.

Andrey Novakov, on behalf of the PPE Group. – Mr President, my speaking time this morning is three minutes. These are three minutes in which, somewhere in Ukraine, a rocket will be launched and turn somebody's home into ashes. These are three minutes in which some government in Europe will still be thinking about either sending support or a device for defence to Ukraine. Three minutes in which some broken Ukrainian family will be trying to cross the European border in order to seek security and peace. These are three minutes in which a life will be lost and we cannot recover it.

I believe that our actions with CARE and CARE+ will help those running for their lives and will go down in history. It will go down in history that Europe showed solidarity and saved millions of lives, because we already have about 4 million on the territory of the European Union.

But I think we should look further to make a step forward. What we need is a European Marshall Plan, a long-term mechanism which will recover and rebuild Ukraine after this horrible war that is going on there. I think this is the chance for Europe to not only show solidarity, but for European companies to rebuild Ukraine. And we will bring it back to a path of prosperity, peace and cooperation with the European Union – something that we should have been doing over the last 15 years at least.

But I think we are on the right track now. I don't know what the outcome of the votes later on today will be, but I am sure that neither I, nor any of us, would like to leave our home, our country and our life, just like most Ukrainians don't want to. With this in mind, I am sure that the votes are going to show that we have learned the lessons of history and we are not going to repeat the mistakes that we've made. I think that, with this vote, we are going to show that we remain on the right side of history.

Constanze Krehl, im Namen der S&D-Fraktion. – Herr Präsident, Frau Kommissarin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Meine Fraktion wird den Vorschlag – den zweiten Vorschlag der Kommission zur Unterstützung von ukrainischen Flüchtlingen hier in der Europäischen Union – einstimmig unterstützen.

Wir wollen damit den Städten und Gemeinden und den vielen Freiwilligen unter die Arme greifen und die Flüchtlinge aus der Ukraine willkommen heißen. Wir wollen, dass sie Unterstützung bekommen, Wohnraum bekommen, Lebensmittel, medizinische Betreuung, Ausbildung und alles, was sie brauchen. Das soll so unbürokratisch wie nur irgend möglich und mit einer hundertprozentigen Vorfinanzierung erfolgen, und ich habe eine Bitte an die Mitgliedstaaten:

Bitte nutzen Sie diese Möglichkeit, die durch eine hohe Vorfinanzierung seitens der Europäischen Union ermöglicht wird, und geben Sie das Geld weiter an die Städte und Gemeinden, die im Moment engagiert arbeiten und Enormes leisten. Aber sie brauchen auch unsere finanzielle Unterstützung. Deswegen ist es so wichtig, dass wir heute den Vorschlag verabschieden.

Ich habe des Weiteren eine Bitte an die Kommission oder eigentlich eine Aufforderung an die Kommission: Die Flüchtlinge werden nicht in wenigen Tagen oder wenigen Wochen wieder zurückkehren können. Das heißt, wir müssen uns darauf einrichten, dass wir die Städte und Gemeinden, die Mitgliedstaaten, die Regionen längerfristig unterstützen müssen. Bitte prüfen Sie, wie es möglich ist, dass auch die 2022 nicht genutzten Mittel aus der europäischen Kohäsionspolitik genutzt werden können, um Flüchtlinge zu unterstützen, die in der Europäischen Union Zuflucht suchen.

Und ich hoffe, dass wir bald einen dritten CARE++-Vorschlag auf dem Tisch haben, um das gemeinsam miteinander zu beraten.

Vlad-Marius Botoș, în numele grupului Renew. – Domnule vicepreședinte, doamna comisară Dalli, milioane de femei, copii, bătrâni au reușit să fugă din calea războiului din Ucraina. Mulți însă au rămas acasă, sperând că nu va fi atât de rău. Din păcate, am văzut civili executați, femei și copii omorâți. Imaginile din acest sfârșit de săptămână ne-au marcat, cred, pe toți. Nu putem da timpul înapoi pentru a încerca să-i salvăm dar, putem să încercăm să le acordăm tot ajutorul de care au nevoie, celor care au ajuns la noi, în țările Uniunii Europene.

Societatea civilă s-a mobilizat exemplar în toate statele vecine Ucrainei, dar și în statele pe care refugiații le-au tranzitat sau în care au decis să se oprească, până când războiul se va finaliza. Este nevoie totuși de intervenția autorităților, de sprijin public din fonduri care nu necesită eforturile cetățenilor europeni, cetățeni care încă nu și-au revenit din criza economică și asupra cărora și-a pus amprenta și criza energetică.

Înțelegem așadar foarte bine că este nevoie ca fondurile puse la dispoziția statelor membre să fie cât mai repede și cât mai ușor accesate. Și am susținut alături de colegii mei din Comisia pentru dezvoltare regională această procedură. Înțelegem și necesitatea imediată de a flexibiliza utilizarea lor și mai ales de a crește rata de refinanțare, așa încât autoritățile să aibă acces imediat la aceste sume de bani.

Trebuie însă subliniat faptul că acestea sunt fonduri europene și, ca atare, trebuie să fie verificate și auditate, la fel ca toate fondurile disponibile pentru statele membre. Chiar dacă ne aflăm în situații de criză, Parlamentul European trebuie să aibă un cuvânt de spus. Trebuie să putem să ne facem datoria. Fiecare instituție europeană trebuie să își exercite rolul care i-a fost desemnat prin tratate.

Deciziile luate bilateral de Comisia Europeană și Consiliul European trebuie să fie excepția, dar la care se recurge doar în situații extreme, pentru că noi, instituțiile Uniunii Europene, suntem primii care trebuie să respecte pârghiile puterii, sistemul de control și echilibru, ca și condiție *sine qua non* a democrației.

Va trebui să găsim împreună, doamna comisară, modalitatea de a supraveghea utilizarea fondurilor din cadrul CARE și CARE+ pentru a putea să-i asigurăm pe cetățenii noștri că toate aceste fonduri au fost folosite respectând atât litera, cât și spiritul regulamentelor europene. Am încredere că, împreună, în perioada imediat următoare, vom putea găsi cea mai bună soluție.

Caroline Roose, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Monsieur le Président, Madame la Commissaire, l'agression contre l'Ukraine a démontré l'importance de la solidarité européenne.

Le conflit en Ukraine est toujours marqué par des combats violents et intensifiés et le nombre de réfugiés continue d'augmenter. Des millions d'Ukrainiens, des enfants et des femmes surtout, fuient l'Ukraine et cherchent refuge dans les pays voisins. Beaucoup d'Ukrainiens ont tout perdu. Notre devoir, c'est de garantir à toutes et à tous un abri, de la nourriture, l'accès à l'éducation pour les enfants, l'accès aux soins de santé, y compris la santé reproductive et sexuelle, y compris le soutien psychologique.

Comme vous l'avez dit tout à l'heure, Madame la Commissaire, nous devons faire plus pour faire face à l'ampleur de la crise humanitaire qui est en cours et qui ne semble pas près de s'arrêter. Après avoir débloqué un premier paquet d'aide, il y a deux semaines, nous nous réjouissons de cette nouvelle proposition de la Commission pour répondre à une crise dont l'évolution et l'ampleur restent incertaines. Ce mécanisme va permettre de mobiliser les fonds disponibles via React-EU pour aider les États membres qui accueillent le plus de réfugiés fuyant la guerre.

À l'avenir aussi, nous devons être à la hauteur, l'Union européenne doit accueillir les réfugiés, pas seulement les Ukrainiens, mais toutes celles et tous ceux qui cherchent refuge dans l'Union européenne. Cette crise doit être l'occasion pour nous de repenser notre politique migratoire et de remettre en son cœur le respect des droits fondamentaux et le respect du droit d'asile. Et bien sûr, notre groupe politique soutient ce financement.

Alessandro Panza, *a nome del gruppo ID*. – Signor Presidente, signora Commissaria, onorevoli colleghi, ancora una volta la politica di coesione si dimostra lo strumento principale e immediato da mettere a disposizione per affrontare l'emergenza che l'Unione europea si trova a dover fronteggiare.

Quindi bene che ci sia questa disposizione, questo incremento del prefinanziamento di REACT-EU, che si vada verso il CARE+, che ci sia una risposta concreta e immediata per popolazioni che stanno soffrendo, per Stati che stanno lottando in prima linea per l'accoglienza soprattutto dei rifugiati e di coloro che stanno scappando da una guerra, della quale ancora faticiamo a capire il senso.

Serve, da parte degli Stati membri, laddove ancora siamo un po' fermi e un po' indietro, non perdere però ulteriore tempo sugli accordi di partenariato e sulla politica di coesione, per evitare di oscurare l'importanza di questa politica e dare l'impressione che agli Stati interessi poco. Quindi un'esortazione anche agli Stati membri e a quelle regioni che ancora faticano a trovare gli accordi di partenariato.

Raffaele Fitto, a nome del gruppo ECR. – Signor Presidente, signora Commissaria, onorevoli colleghi, più di 3,9 milioni di persone sono fuggite dall'Ucraina dall'inizio dell'aggressione russa, rifugiandosi nei diversi territori dell'Unione europea. È una cifra che purtroppo è destinata ad aumentare nelle prossime settimane, in considerazione del protrarsi del conflitto.

Un'emergenza che riguarda soprattutto le donne e i bambini e che ha visto una grande prova di accoglienza, in modo particolare da parte di alcuni Stati che spesso vengono strumentalmente demonizzati anche in quest'Aula, e mi riferisco alla Polonia, alla Romania, alla Slovacchia, all'Ungheria e alla Moldavia.

Diversi Stati membri, infatti, sono sottoposti a un elevato numero di arrivi rispetto alle dimensioni della loro popolazione e a un notevole sforzo organizzativo ed economico, sotto forma di alloggi, servizi sociali e trasporti.

Per questo il nostro gruppo, pur consapevole che queste risorse potrebbero non essere sufficienti e potrebbero richiedere nelle prossime settimane ulteriori interventi, come ha fatto già in precedenza con il pacchetto CARE, sostiene e ha sostenuto convintamente questo provvedimento e questa procedura, ritenendole fondamentali rispetto all'incremento del prefinanziamento di REACT-EU per sostenere gli Stati membri, ma soprattutto per continuare a dimostrare la nostra vicinanza al popolo ucraino.

Ancora una volta la politica di coesione, come era già successo con la pandemia, si dimostra la politica più efficace e più flessibile, con la quale poter affrontare le emergenze e fornire supporto ai diversi Stati membri. Ed è proprio per questa capacità che, credo, sia necessario però svolgere una riflessione più ampia, perché è evidente che noi abbiamo bisogno di costruire una soluzione strutturale per evitare che queste risorse continuino a essere utilizzate in via straordinaria.

Una soluzione strutturale urgente che la Commissione ha il dovere di trovare per poter garantire, di fronte a un problema che non sarà destinato a risolversi in pochi giorni o in pochi mesi, una soluzione e una risposta costante. Ecco perché noi continueremo a sostenere questo tipo di intervento rispetto al lavoro e alle urgenze di fronte alle quali ci troveremo.

Martina Michels, im Namen der Fraktion The Left. – Herr Präsident, verehrte Kolleginnen und Kollegen! Ja, die Hilfsbereitschaft vieler Freiwilliger, vieler Kommunen, Menschen aus der Ukraine Schutz zu gewähren, ist ungebrochen. Auch in meiner Heimatstadt, in Berlin, kommen täglich tausende Menschen an. Manche nutzen zuerst ihr 90-tägiges Touristenvisum, weil sie die Hoffnung noch nicht aufgegeben haben, dass der Krieg, der ihr ganzes Leben aus der Bahn warf, bald gestoppt wird.

Ja, die Anwendung der EU-Massenzustrom-Richtlinie war ein historischer Schritt, denn endlich hat sich die EU entschieden, den Ausverkauf ihrer Grundwerte zu beenden. Doch es muss an dieser Stelle auch gesagt werden: Menschenrechte sind unteilbar. Dieses schnelle Handeln wäre auch für Menschen aus den Kriegen in Syrien oder Afghanistan genauso möglich gewesen. Dass es den Schock des Krieges in unserer Nachbarschaft brauchte, damit wir uns schneller bewegen, sollten wir uns nicht so schnell verzeihen.

Der Kompass der Europäerinnen und Europäer hat sich endlich wieder auf Solidarität eingependelt. Jetzt machen viele auch zum wiederholten Male die Erfahrung, worauf es ankommt, wenn Menschen vor Bomben, Repressionen und Verfolgung fliehen. Es geht um Notunterkünfte, Wohnraum, Jobs, den sofortigen Zugang zu Sozialleistungen, sprachliche Unterstützung und Integration, um psychologische Angebote und medizinische Versorgung – bei Impfungen angefangen, denn die Pandemie ist nicht verschwunden.

Und last, but not least: Kinderbetreuung und Lernen in der Schule bringen gerade für die Kinder und Jugendlichen ein Stück friedlichen Alltags zurück. Doch in Ballungsräumen fehlt oft Wohnraum, auf dem Land wiederum das Internet zum Lernen. Und derzeit steigen die Energie- und Lebensmittelpreise. Um eine Infrastruktur zur Unterbringung und Versorgung zu stabilisieren, ist CARE+, worüber wir heute entscheiden, das beste Hilfspaket. Es vereinfacht Verfahren und setzt Mittel frei. Wir haben uns dabei in Windeseile bewegt.

Und ich wünschte mir, dass wir diese Art Politik nicht als Krisenmodus verstehen, denn es gibt keinen sinnvollen Grund für die Sparpolitik der EU, die uns schon seit 2008 verfolgt. Statt uns ständig den Spiegel des politischen Unvermögens vorzuhalten, sollten wir dauerhaft in Solidarität investieren. Eine migrationsfreundliche Infrastruktur ist das Rückgrat unserer Demokratie. CARE+ ist dazu ein lehrreicher Beitrag.

Chiara Gemma (NI). – Signor Presidente, signora Commissaria, onorevoli colleghi, a due settimane di distanza siamo stati nuovamente chiamati ad accordare modifiche per introdurre più flessibilità nell'uso dei fondi europei per l'emergenza che gli Stati membri stanno vivendo a causa del conflitto. Chiaramente sosterrò questa richiesta ma vorrei che ci interrogassimo sull'adeguatezza del bilancio europeo e delle sue regole per far fronte a tali emergenze.

Ci troviamo chiaramente di fronte a un conflitto che non eravamo preparati ad affrontare. Allora è auspicabile che l'Unione europea si doti di un sistema rapido ed efficiente di reazione, anche per le emergenze future. Dobbiamo poter creare un sistema obbligatorio e automatico di ricollocamento per i rifugiati, ispirato ai principi di solidarietà ed equa ripartizione delle responsabilità, e in grado di venire in aiuto ai Paesi in prima linea.

Dobbiamo prevedere subito misure di integrazione dei rifugiati nei sistemi scolastici e sanitari degli Stati membri ma, contemporaneamente, dobbiamo poter affrontare in modo efficace le ripercussioni economiche ed energetiche sui cittadini europei. Per questo motivo non possiamo perdere tempo, ci aspetta un duro lavoro per non farci trovare nuovamente impreparati ad affrontare l'evoluzione di altri conflitti.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί σήμερα, Πέμπτη 7 Απριλίου 2022.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 171 του Κανονισμού)

Daniel Buda (PPE), în scris. – Ca urmare a agresiunii militare neprovocate și nejustificate din partea Rusiei, Uniunea Europeană și, în special, mai multe dintre regiunile sale estice se confruntă cu o serie de provocări. Cea mai mare provocare rămâne milioanele de oameni care fug din calea războiului. Solidaritatea remarcabilă a popoarelor europene în primirea refugiaților a avut ecou în toată lumea.

Agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei exercită o presiune financiară suplimentară asupra statelor membre, în special asupra statelor din linia întâi. Este nevoie de o finanțare adecvată pentru sprijinirea imediată a refugiaților. În acest context, politica de coeziune va avansa 3,4 miliarde EUR, din REACT-EU către statele membre, în special pentru cele din linia întâi, astfel încât acestea să poată oferi sprijin tuturor refugiaților.

Pentru toate statele membre, Comisia propune majorarea prefinanțării de la 11 % la 15 % din tranșa REACT-EU pentru 2021. În timp ce pentru statele membre din prima linie Comisia propune majorarea procentului la 45 %. Propunerea permite reducerea presiunii asupra bugetelor publice ale statelor membre, astfel încât acestea să poată gestiona fluxul de refugiați din Ucraina. Uniunea Europeană și fiecare stat membru, în special România și Polonia, sunt aproape de suferința poporului ucrainean.

Isabel Carvalhais (S&D), *por escrito*. – A agressão militar russa contra a Ucrânia tem-se traduzido em impactos terríveis sobre o território ucraniano e sobre as suas populações em enorme sofrimento. As consequências deste conflito injusto repercutem-se muito para lá das fronteiras ucranianas, afetando o mundo, particularmente a Europa, em múltiplas dimensões. A dimensão humanitária é sem dúvida das mais importantes e a UE tem revelado enorme solidariedade desde o início deste conflito, acolhendo celeremente milhões de refugiados da Ucrânia. Mas para responder de forma condigna às necessidades de acolhimento, os Estados-Membros precisam de mais do que os atuais programas de financiamento de projetos de integração de migrantes, precisam também de mecanismos idênticos aos que permitiram respostas mais céleres no combate à pandemia. Nesse sentido, e como forma de apoiar os Estados-Membros nos desafios adicionais colocados aos seus orçamentos públicos, o aumento do pré-financiamento dos recursos do REACT-EU revela-se de enorme importância, devendo contudo ser visto em complemento com outras medidas de ação. Não esqueçamos que esta crise humanitária chega num momento em que os Estados-Membros estavam ainda a recuperar da pandemia de COVID-19 e a iniciar, de forma mais clara, a transição para um modelo económico mais verde, mais digital e mais justo, guiado pelo Pacto Ecológico Europeu.

3. Sytuacja zmarginalizowanych społeczności romskich w UE (debata)

Πρόεδρος. – Επόμενο σημείο στην ημερήσια διάταξη είναι η δήλωση της Επιτροπής σχετικά με την κατάσταση των περιθωριοποιημένων κοινοτήτων Ρομά στην ΕΕ (2022/2573(RSP)).

Helena Dalli, *Member of the Commission*. – Mr President, honourable Members, the EU Strategic Framework for Equality, Inclusion and Participation sets out a comprehensive three-pillar approach for the next 10 years. The scope of the strategy was reinforced by the Council recommendation adopted in March 2021.

The Framework's seven objectives and headline targets allow for effective monitoring and measuring of the progress achieved by Member States. As requested, most Member States have adopted new national Roma strategic frameworks. The Commission is currently assessing them and will publish a report on the implementation at national level later this year.

More work is needed, of course, to improve the social and economic inclusion of marginalised Roma communities. The Roma survey conducted by the EU Agency for Fundamental Rights, found that 80% of Roma continue to live below the 'at risk of poverty' threshold of their country.

Every third Roma lives in housing without tap water. One in 10 in housing, without electricity and every fourth Roma, that is 27%, and every third Roma child, that is 30%, lives in a household that faced hunger at least once in the previous month. When asked if the total household income is sufficient to make ends meet, 92% of Roma surveyed indicate that they face at least some difficulties in this regard, with 4 to 5% facing great difficulties.

The European Social Fund plus (ESF+), part of EU cohesion policy for years 2021-2027, has, under its policy objective four, a more social and inclusive Europe, a specific objective for funding the socio-economic integration of marginalised communities such as Roma people.

I call on Member States to use the good opportunity provided by the current momentum, when the partnership agreements and Cohesion Policy programmes are about to be adopted, to ensure that the marginalisation, exclusion and segregation of Roma is addressed in the most effective ways.

This is particularly relevant for Member States with a significant Roma population. Through its Citizens Equality, Rights and Values Programme, the European Commission makes available EUR 12 million for projects combating all forms of discrimination. The objective of the specific calls for proposals that are issued is to promote equality and to fight against racism, xenophobia and discrimination, including combating manifestations of anti-Gypsyism.

With the outbreak of Russia's military aggression towards Ukraine, millions of people are fleeing the war and seeking refuge, and amongst them are also many Roma people. More than 4 million persons already sought shelter in EU countries bordering Ukraine, of whom 100 000 are estimated to be Roma. The European Union is helping these people through direct humanitarian aid, emergency civil protection assistance, support at the border by EU agencies, as well as an immediate protection status for those fleeing the war. We must ensure that our support continues to reach all those who need it.

We are also ensuring that Member States have the necessary liquidity to address the most urgent needs such as schooling, housing and hospital beds. The Commission had set up a solidarity platform to coordinate operational and financial support and reception capacity.

Nevertheless, we must be aware that Roma fleeing the war often struggle with additional vulnerabilities, such as a lack of identification documents, separation from family members, language-related communication difficulties and biased attitudes at the borders. According to civil society reports, Roma were accused of not being genuine refugees, of taking advantage of the availability of humanitarian aid, or that they intend to abuse the welfare system of EU countries. We must ensure that people can always flee wars even if they do not have an identification document, and that the most vulnerable ones are provided humanitarian help in an unhindered manner.

During my mandate, I prioritised dialogue with civil society. And this is done via regular consultation fora with stakeholders at European level and also within the context of the European Platform for Roma Inclusion, which ensures cooperation at the highest political level. I remain committed to visiting Roma in their communities and in their homes to learn directly from them and take that knowledge with me to meetings with national and regional politicians.

Peter Pollák, *za skupinu PPE*. – Vážený pán predsedajúci, posledných desať rokov ukázalo, že mať ambíciu, stratégiu, či dokonca mať aj peniaze nestačí.

Na jednej strane Európa udáva trendy v oblasti umelej inteligencie, robotiky, dokonca vesmírneho programu, na druhej strane je neschopná dostať pitnú vodu do európskych regiónov tam, kde chudobní Rómovia pijú v 21. storočí vodu z potoka. Sme schopní vyvinúť špičkové technológie, no nevieme dať vzdelanie rómskym deťom. Sme schopní vytvoriť milióny pracovných miest, no nevieme dať prácu európskym Rómom. Sme schopní zrealizovať to, čo sa nám kedysi ani nesnívalo, no nevieme splniť sny rómskych detí.

Sám som spoluautorom viacerých rezolúcií, ktoré sa dotýkajú dodržiavania ľudských práv v krajinách mimo Európskej únie. Na jednej strane vidíme utrpenie slabých a bezmocných všade tam a na druhej strane príliš dlho akceptujeme katastrofálne životné podmienky našich vlastných rómskych Európanov.

Opakovane zdôrazňujem, že máme obrovské množstvo detí bez vzdelania, rodičov bez práce, že vzdelávacie systémy vo viacerých krajinách nie sú schopné pripraviť rómske deti na pracovný trh. Dnes presne vieme, kde nás topánka tlačí. Máme plány, dokonca aj peniaze. Situácia sa však nezlepšila, preto je nutné skonštatovať, že ambícia, vážení priatelia, nestačí. Akákoľvek kampaň, ambícia bez politickej vôle je odsúdená na zlyhanie.

Vidíme, ako mnohé obce dokážu úspešne čerpať európske peniaze na cyklochodníky, električky, kultúrne domy, no keď príde na projekty pre Rómov, tam sa to zastaví. Nárast rasizmu a či fašizmu je zapríčinený aj dlhodobou neschopnosťou realizovať v európskych obciach a mestách to, čo si Európska únia, ale aj členské krajiny naplánujú.

Stojíme na prahu novej dekády. Je našou zodpovednosťou, aby plány nezostali len na papieri, ale aby to pocítili Rómovia, ako aj ľudia žijúci v blízkosti rómskych komunit. Vážení priatelia, nemôžeme viac ignorovať sny rómskych detí. Aj rómske deti sú totižto európske deti.

Manuel Pizarro, *em nome do Grupo S&D*. – Senhor Presidente, Senhora Comissária, a história dos roma na Europa é uma história traumática, feita de perseguições, segregação e mal-entendidos.

Em novembro, participei numa missão da Comissão do Emprego e Direitos Sociais para averiguar a situação dos acampamentos roma na Eslováquia. O horror do que lá observei não sairá mais da minha memória. Milhares de pessoas são tratadas de forma indigna, vivendo em barracas miseráveis, sem qualquer conforto ou privacidade, sem água potável, sem condições para se aquecerem e, em alguns casos, na vizinhança de lixeiras.

O falhanço da integração destas comunidades não pode continuar à margem da intervenção das instituições europeias. Estas pessoas estão privadas do acesso à saúde e as crianças não têm acesso à educação, o que vai conduzir à eternização intergeracional da pobreza e da exclusão social extrema.

Embora com menor dramatismo, a situação de estigma e de exclusão das comunidades ciganas verifica-se em vários outros países europeus, incluindo aquele de onde venho, Portugal. Em muitos casos, os ciganos são tratados como cidadãos de segunda, que arredamos dos valores europeus que tanto gostamos de proclamar e para quem o modelo social europeu é uma miragem. Muitos sobrevivem como se fossem refugiados permanentes no seu próprio país.

A União Europeia e os Estados-Membros têm feito alguma coisa, mas temos que fazer muito mais, muito melhor e muito mais rapidamente. No contexto do Next Generation EU e do Quadro Financeiro Plurianual, é imperioso que a Comissão exija a definição de medidas que contribuam para a integração destas pessoas em todos os planos: habitação digna, educação, saúde, emprego, formação. E depois, é essencial que seja acompanhada no terreno a implementação destas medidas. Não podemos aceitar a perpetuação do estigma contra as comunidades roma, contrário aos valores fundadores da nossa União e aos princípios do Humanismo. A União Europeia tem de garantir dignidade a todas as pessoas.

Lucia Ďuriš Nicholsonová, *za skupinu Renew*. – Vážení pán predsedajúci, na Ukrajine zúri vojna a ja viem, že my každý deň riešime, ako zastaviť Putina a zachrániť ľudské životy, a je teraz veľmi ťažké upriamiť vašu pozornosť na to, čo sa deje priamo tu, v Európskej únii v našich členských štátoch.

Ale pár kilometrov na východ od tej našej inštitucionálnej bubliny sú v rôznych členských štátoch rómske separované a segregované osady. A v nich, napriek tomu, že tam žijú ľudia v mieri, zomierajú deti každý deň na podvýživu, na respiračné ochorenia, po nociach ich obhrýzajú potkany. Majú svrab, majú vši, sú uzímené a sú hladné. Mnohé nástročné dievčatá sa utiekajú k prostitúcii len preto, aby sa najedli. Mnohým deťom dávajú ich vlastní rodičia fetovať toluén alebo lepidlo, aby necítili hlad. V mnohých rómskych osadách žijú tisíce ľudí bez prístupu k pitnej vode, bez plynu a bez elektriny. Nemajú prístup ku kvalitnému vzdelávaniu, nemajú prístup k trhu práce, k zamestnaniu, nemajú prístup k zdravotnej starostlivosti. Pýtam sa, či je toto zlučiteľné s tou sociálnou Európou, o ktorej tu každý deň rozprávame.

Toto všetko sme, vážení kolegovia, nevyčítali z nejakých štúdií, toto sme videli na vlastné oči počas delegácie Európskeho parlamentu v rómskych osadách v Slovenskej republike, ale inak tomu nie je ani v Rumunsku, v Bulharsku, v Českej Republike alebo v Maďarsku. Ide o milióny ľudí, Európanov, ktorých životné podmienky sú nezlučiteľné s tým, čo my tu, v tej našej bruselskej bubline, nazývame sociálnou Európou, v ktorej nikto nemôže zostať pozadu.

Ide o jasný príklad permanentného nedodržiavania základných ľudských práv a princípov právneho štátu, a to nielen ľudí v osadách, ale aj ľudí, ktorí žijú v ich blízkosti. Tie stratégie, ktoré si píšeme na papier, evidentne v praxi neplnia svoj účel a ja sa pýtam, kam išli všetky tie miliardy eur z EÚ fondov, keď v osadách nie je kanalizácia a v daždi sa tam ľudia brodia po členky vo vlastných výkaloch.

Politiky smerujúce k inklúzii Rómov zo segregovaných osád zlyhávajú, pretože na úrovni členských štátov nie je politická vôľa riešiť ich problémy a integrovať Rómov do spoločnosti. Trpia tým nielen Rómovia, ale aj Nerómovia, a my by sme sa tomu mali prestať alibisticky prizerať.

Romeo Franz, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Herr Präsident! (*Der Redner spricht einige Worte in einer Sprache, bei der es sich nicht um eine Amtssprache der EU handelt.*) Wir, die Menschen mit Romanes-Hintergrund, feiern unseren internationalen Tag am 8. April. An diesem Tag muss dieses Haus deutlicher und lauter denn je sagen, dass Antiziganismus ein tief verwurzelt Phänomen ist und unsere Gesellschaft krank macht.

Blicken wir auf die Ukraine: Meine Menschen werden oft an der Flucht gehindert, daran, die Grenze zu überschreiten. Meine Menschen werden von den Geflüchteten aufgrund ihrer Ethnie separiert. Geld wird von ihnen gefordert, um die Grenze zu überqueren.

In welcher Welt leben wir? Ist in der Geschichte Europas meinen Menschen nicht genug Leid zugefügt worden? Wann öffnen wir endlich die Augen, um diesem Unrecht glaubwürdig entgegenzutreten? Wann ist es genug?

Zwölf Millionen Europäerinnen und Europäer haben Romanes-Hintergrund, und fast 80 % leben in Armut und werden ausgegrenzt aufgrund ihrer angeborenen Ethnizität. Ich frage die Kommission: Ist das nicht genug Unrecht, um endlich jede Möglichkeit zu nutzen, um ihnen ein Recht auf Gleichheit zu ermöglichen? Ohne ein größeres politisches Engagement wird sich für meine Schwestern und Brüder vor Ort kaum etwas ändern.

Ich freue mich aber sehr, dass wir derzeit über eine große Mehrheit im Europäischen Parlament verfügen, die sich für ein europäisches Gleichstellungsgesetz für Menschen mit Romanes-Hintergrund einsetzt. Die EU hat die Macht, ein Gleichstellungs- und Antiziganismus-Gesetz für meine Menschen zu ermöglichen. Und das Europäische Parlament hat im September 2020 bereits den ersten Schritt getan. Wie viele Tragödien braucht die Kommission noch, damit sie versteht, dass dieses Gesetz Leben retten kann? Denn letztendlich geht es darum, Menschenleben zu retten.

Warum? Meine Familie lebt seit über 600 Jahren im deutschsprachigen Raum. Ich liebe mein Land, und ich liebe Europa, so wie alle meine Menschen ihre Heimat lieben. Wir sind Bürgerinnen und Bürger unserer Heimatländer. Ich fordere die Kommission auf und bitte Sie aus tiefstem Herzen: Realisieren Sie dieses Gesetz! Wir sind Menschen mit Romanes-Hintergrund. Wir sind Bürgerinnen und Bürger unserer Länder. Behandeln Sie uns endlich als gleichwertige Bürgerinnen und Bürger!

(Der Redner spricht einige Worte in einer Sprache, bei der es sich nicht um eine Amtssprache der EU handelt.)

Annalisa Tardino, a nome del gruppo ID. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, abbiamo ascoltato tante bellissime parole buoniste, a favore dell'integrazione dei diritti dei rom, a sostegno dei quali elargiamo lauti finanziamenti. Finanziamenti sottratti a milioni di cittadini europei che ogni giorno adempiono al loro dovere.

Ebbene, oggi vi vorrei ricordare che, in un modello di società civile davvero inclusivo nel senso anche cristiano del termine, i diritti si accompagnano anche a dei doveri, inesistenti per le comunità rom, almeno in Italia. Perché, vedete, è un dovere, e non solo morale, garantire il diritto all'istruzione ai bambini, insegnare loro a giocare e non a rubare, portarli in un letto caldo e non costringerli a vendere le rose nei ristoranti alla sera. A meno che non ammettiate, mentre votiamo qui la risoluzione sulla situazione dei minori in Ucraina, che nei vostri cuori puri vi siano bambini di serie A e altri di serie B, anzi forse di serie D.

Collegli, mi sembra che ci riempiamo la bocca di belle parole ma il dato reale è che la probabilità che un bambino rom arrivi al secondo livello della scuola secondaria è di circa 1 su 1000: lo ripeto, 1 su 1000, e non certo per mancanza nostra.

Se vogliamo veramente aiutare il futuro di queste popolazioni, dobbiamo pretendere dei cambiamenti concreti, in primis in termini di scolarizzazione, passando dalla necessità di censire queste popolazioni che si sottraggono mentre noi tutti siamo registrati, al fine di ripristinare la legalità e tutelare gli interessi dei minori, da avviare verso adeguati percorsi scolastici.

Come spesso accade in quest'Aula, purtroppo, l'ipocrisia regna sovrana, mentre ciò a cui dovremmo mirare è un giusto equilibrio tra la legittima lotta alle discriminazioni e la tutela della sicurezza pubblica e dei diritti veri dei minori. Un'integrazione reale basata sul rispetto delle leggi e dei nostri valori.

In mancanza, siamo dinanzi a chi, con atteggiamento di sfida e in maniera inaccettabile, si pone al di sopra della legge.

Elżbieta Rafalska, w imieniu grupy ECR. – Panie Przewodniczący! Pani Komisarz! Szacuje się, że w Europie mieszka około 10-12 milionów Romów, z czego około 6 milionów na terenie Unii Europejskiej. Najczęściej pojawiające się problemy dotyczące społeczności romskiej to wykluczenie społeczne, segregacja, dyskryminacja, niskie dochody, zła sytuacja mieszkaniowa. Według badań Europejskiej Agencji Praw Podstawowych z 2016 roku około 63 % młodych Romów to młodzież nieucząca się, nie szkoląca się i niepracująca. To jeden z najpoważniejszych problemów.

Parlament Europejski w swojej rezolucji na temat wdrażania strategii na rzecz integracji Romów w 2020 roku jako przyczynę złej sytuacji Romów w Europie podaje brak woli politycznej i antycyganizm. Uważam, że te przyczyny są bardziej złożone, że programy, które są przygotowywane, muszą bardziej odpowiadać na potrzeby środowisk romskich. W moim kraju, w Polsce, Romowie – około 20 tysięcy osób, a więc nieliczna społeczność – są grupą dobrze zintegrowaną. Nie ma segregacji mieszkaniowej ani dyskryminacji na rynku pracy. Zagwarantowany jest dostęp do edukacji i do opieki zdrowotnej. Stowarzyszenie Romów w Polsce prowadzi prężną działalność naukową, kulturalną i wydawniczą, choć problemy oczywiście też są. W moim mieście, w Gorzowie Wielkopolskim, odbywają się corocznie Międzynarodowe Spotkania Zespołów Cygańskich Romane Dyvesa, których organizację wspierają władze samorządowe, rządowe, lokalne media. Zapraszam państwa na ten festiwal.

O finansowaniu: wsparcie z FEAD i EFS, z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego to słuszne działania na rzecz walki z dyskryminacją Romów i one powinny być też ukierunkowane. Warto skupić się szczególnie na walce z ubóstwem dzieci, wczesnej edukacji, poprawie dobrostanu dzieci. Sytuacja zmarginalizowanych Romów w Europie musi się zmienić – już najwyższa pora. Ten cel musi być zadaniem rządów, samorządów, ale też środowisk romskich. I musimy sobie odpowiedzieć na pytanie: dlaczego do tej pory ciągle tę walkę przegrywamy?

Eugenia Rodríguez Palop, en nombre del Grupo The Left. – Señor presidente, la comunidad gitana sufre discriminación en Europa y ha sido criminalizada desde tiempo inmemorial. Ahora, con la brutalidad de la guerra, parece que, lejos de atemperarse, esa criminalización se endurece y se agrava: en Ucrania, los gitanos son el objetivo de grupos militares y milicianos de ambos bandos del conflicto, y sabemos que las pérdidas humanas se han registrado, sobre todo, en las regiones donde coexisten diferentes etnias.

En Polonia, Moldavia o Eslovaquia se ejerce una solidaridad selectiva que jerarquiza en función de prejuicios y estereotipos racistas y que es abiertamente antigitana: sorprende el silencio de Europa frente a semejante violación del derecho de asilo y refugio. Hay que asumir que los romaníes, muchos de los cuales pueden estar indocumentados en Ucrania, enfrentan vulnerabilidades específicas, y debemos redoblar su protección. Es en las situaciones de emergencia cuando tenemos que demostrar nuestro verdadero compromiso con el Derecho internacional y de la Unión.

Ivan Vilibor Sinčić (NI). – Poštovani predsjedavajući, državna politika izolacije umjesto integracije onemogućava uključivanje Roma u normalan život. Drži ih se izoliranim u svojim zajednicama, gdje žive životom koji je većini građana neprihvatljiv. Romska naselja često su puna nasilja, smeća, napuštenih životinja. Uglavnom su neobrazovani i skloni ekscesima. Mlade djevojke prisiljene su udavati se vrlo rano. S 15 godina imaju više djece jer im država daje naknade, a nemaju priliku školovati se.

Nije tajna da se u romskim naseljima, recimo u Međimurju, skriva oružje – od pištolja do automatske puške i eksplozivnih naprava, a bilo je i intervencija policije. Djeca ponekad u školu dolaze i s noževima – bilo je i takvih slučajeva, a umjesto da se Romima kroz programe zapošljavanja daje prilika da rade i doprinose društvu, poklanja im se novac i bijela tehnika. Tu tehniku uglavnom preprodaju, novac troše na ovisničko ponašanje, često na kockarnice, čime djeca odmalena imaju loš odgoj, loše uzore, i ne znaju za bolje.

Mladi Romi koji su se izvukli iz tog začaranog kruga i zaposlili, grade kuće i karijere izvan romskih naselja. Iako će vam većina mladih ljudi u Hrvatskoj reći da žele drugačiji život i da se žele raseliti iz romskih naselja, politika hrvatskih vlada i dalje je ta da ih treba držati u njihovim naseljima, bez puno šansi i uvjeta za bolji život.

Loránt Vincze (PPE). – Mr President, Madam Commissioner, dear colleagues, the precarious situation of Roma has been acknowledged in the EU and in the Member States. National strategies have been in place for over two decades now. But the hard truth is that little progress has been achieved.

The majority of Europe's Roma communities still live in poverty, often in favela-type settlements. This fact, honestly, is a shame for Europe. In Romania, eight out of ten Roma live in a house without running water and seven out of ten children drop out of school. Improving this situation requires three things: more humility, more empathy, and more well-coordinated work. We need more humility because we should not remain satisfied that we have a strategy. There is no quick fix to century-old prejudices, deprivation and segregation. We need more empathy. We must try to put ourselves in the shoes of a child living in a mud hut, going to school dirty, and being looked at badly by colleagues. What it means for a child when his parents cannot help him learn to read at home because they themselves cannot read.

We cannot expect Roma people to come out of their condition on their own. We must understand that also a Roma child, like everyone else, is able to go to school if he's fed, has clean clothes and is able to buy a bus ticket.

Lastly, we need well-coordinated, hard work at all levels. The Member States cannot do this without the EU, but the EU cannot do it without the Member States. We must move beyond formal requirements. We must develop better coordinated, comprehensive and well-funded transfer policies that are, in turn, implemented on the ground by the local authorities.

Estrella Durá Ferrandis (S&D). – Señor presidente, señora comisaria, el pueblo romaní —«gitanos» en mi país, España — es una de las comunidades más desfavorecidas en Europa. Su acceso a los servicios públicos de vivienda y educación es muy limitado y hay una clara y perniciosa interrelación entre ambos déficits.

Un niño que vive en una casa sobreocupada y en condiciones de pobreza necesitará 4,5 generaciones para llegar a alcanzar el nivel medio de ingresos de su contexto. Este problema de falta de ascensor social es mucho más grave en el caso de los niños gitanos, porque el 85 % de ellos está en riesgo de pobreza, frente al 24 % del resto de niños europeos. Y el abandono escolar es muy elevado en esta comunidad.

En España, por ejemplo, el 80 % del alumnado gitano abandona los estudios. Es evidente que el entorno miserable de asentamientos e infraviviendas desincentiva la participación escolar. Por eso hay que empezar desde abajo, por los niños, garantizándoles el acceso a una vivienda digna, que es una condición necesaria para la promoción e integración social de cualquier persona. Es necesario dar respuesta a la situación de desigualdad y discriminación en el acceso a la vivienda que la comunidad gitana vive respecto al resto de la población.

Este Parlamento ya lo dejó claro el año pasado, cuando aprobó el informe sobre vivienda. Hay que garantizar el acceso a una vivienda digna, propiciando una urbanización inclusiva y sostenible, involucrando a los romaníes en todas las etapas de planificación. También hay que asegurar el acceso a unos servicios básicos de agua y saneamiento en los asentamientos existentes.

El Marco estratégico de la Unión Europea para los romaníes establece una serie de objetivos que deben lograrse para 2030 y ofrece orientación a los Estados miembros de la Unión Europea sobre la manera de hacerlo. Pero necesitamos movilizar más recursos del Fondo Social Europeo Plus e invertir en estas comunidades. En este sentido, la Garantía Infantil debe jugar un papel crucial.

Dragoș Pîslaru (Renew). – Doamnă președinte, doamna comisară, dragi colegi, mă întreb câți dintre noi, cei de aici, din Parlamentul European, am vizitat vreă comunitate romă marginalizată. Poate că am fi fost mult mai mulți aici, dacă am fi văzut, efectiv, pe teren, cum arată realitatea. Poate că așa mulți ar înțelege mai bine că nu poți să discuți, cum se discuta în pandemie, despre o igienă bună pentru sănătate în comunități unde nu ai apă curentă și electricitate.

Poate că altfel ar trata educația romă în comunități – aici, Comisia Europeană și, în general, comunitatea europeană – acolo unde școlile nu vor să primească copiii romi sau unde este cvasi imposibil să transporti copiii la școală. Avem multe exemple de proiecte integrate în Uniunea Europeană, dar avem și multe povești de abandon: în Pirita – în România, în comunitățile din Slovacia, vizitate de Comisia de muncă.

Sentimentul este acela că minoritatea aceasta romă este uitată. Aș dori, astfel, să aflu de la Comisie în ce mod concret, ce mecanisme legislative va putea lansa pentru a duce la schimbări reale? Ce planuri concrete are Comisia pentru a schimba viitorul unor comunități afectate de discriminare, șomaj și de sărăcie, așa cum, sincer, cei mai mulți de aici, probabil, vă este greu să vă imaginați.

Alice Kuhnke (Verts/ALE). – Herr talman! Vi har verktyg och det finns pengar, men det är uppenbart sorgligt att det finns alldeles för många människor med makt som inte vill förändra det faktum att romer i EU i större utsträckning än andra lever i fattigdom, lever utan el, vatten och avlopp, inte går i skolan, inte har arbete, har stora hälsoproblem och i många länder inte ens finns registrerade som medborgare fastän de levit i landet i generationer.

Det finns sannolikt tusentals eller fler barn, romska barn, som inte finns på pappret. Är det något som vi ska skämmas över så är det att detta pågår i världens rikaste region, och är det något som vi ska göra så är det att förändra denna ovärdiga verklighet.

Silvia Sardone (ID). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ci troviamo in un contesto di guerra violentissima: è un momento di estrema difficoltà per le imprese e le famiglie colpite dalla crisi energetica e alimentare. E il Parlamento di che cosa discute? Della situazione delle comunità rom emarginate nell'Unione europea. Diciamo che, insomma, l'Unione europea si concentra davvero sulle priorità, vero?

Ma non è la prima volta. Durante la pandemia siamo stati chiamati a votare su una proposta dal titolo «Combattere gli atteggiamenti negativi nei confronti delle persone di origine rom in Europa». Ma non è finita qui. A novembre 2021 abbiamo discusso delle brutalità della polizia contro i rom. Insomma, la comunità rom sembra periodicamente l'unica emergenza per l'Europa. Eppure ho fatto un'interrogazione, in risposta alla quale ho scoperto che, nell'ambito del Fondo sociale europeo 2014-2020, sono stati destinati 1,5 miliardi di euro, di cui più di 108 milioni solo in Italia, all'integrazione socio-economica delle comunità come i rom.

Inoltre, sempre per lo stesso periodo, sono stati assegnati 1,4 miliardi di euro, provenienti dal Fondo europeo di sviluppo regionale, per la crescita inclusiva, tra cui le comunità rom. Insomma, non credo francamente che ci sia l'urgenza di sprecare altri miliardi di euro, per di più in questo contesto, per chi molto spesso è nelle cronache per consolidate attività delinquenti.

Non trovo, tra l'altro, nemmeno giusto che si creino trattamenti di favore per i rom all'accesso al lavoro e alla casa. Io stessa visito campi rom in Italia, dove alcuni bambini non vengono mandati a scuola per essere purtroppo indirizzati ad attività come furti e scippi. Qui tutti parlano di inclusione e lotta all'emarginazione, quando invece ogni giorno ci troviamo comunità rom che, quasi con orgoglio, dicono che non vogliono assolutamente integrarsi.

Insomma, siamo di fronte a una crisi senza precedenti: pandemia, guerra, crisi energetica, crisi alimentare. Un'Europa seria si dovrebbe concentrare su ben altri temi.

(L'oratrice accetta di rispondere a una domanda cartellino blu)

Alice Kuhnke (Verts/ALE), inlägg ("blått kort"). – Det som vår kollega ger uttryck för är rasism, och att vi sitter här och accepterar att detta uttrycks i vår kammare, i vårt parlament, i Europa är skamligt. Jag hoppas att vi är många som protesterar mot det här och inte normaliserar vad som nu pågår. Alla hörde vad hon sa. Agera, gör något!

Silvia Sardone (ID), risposta cartellino blu. – Ringrazio la collega per aver parlato di discriminazione. È esattamente quello di cui stavo parlando.

Infatti, in questo Parlamento, è attuata pervicacemente una discriminazione nei confronti di tutti quelli che non sono rom, di questo stiamo parlando. Perché portare avanti dei trattamenti di favore per quanto riguarda la casa o altri benefici per una comunità piuttosto che per l'altra, soprattutto in un contesto di guerra, vuol dire discriminare al contrario gente che davvero sta soffrendo in questo momento.

(L'oratrice accetta di rispondere a una domanda cartellino blu)

Maria Grapini (S&D), *întrebare adresată conform procedurii „cartonașului albastru”*. – Este absolut incredibil ca o femeie să vorbească așa în Parlamentul European. Nu știu dacă sunteți mamă, dar, în orice caz, o femeie care spune că înseamnă discriminare pentru ceilalți, atunci când copiii romi nu pot să meargă la școală, nu pot să mănânce, nu pot să se îmbrace, n-au acces la nimic. Dumneavoastră considerați aceasta discriminare, pentru noi, cei care avem acces? Este incredibil și cred că este injust ca o asemenea persoană să reprezinte cetățeni din Uniunea Europeană în acest Parlament.

Mergeți, doamnă, să vedeți cum suferă acești copii, cum părinții nu pot să le ofere. Au cinci, șase copii. Trebuie să aibă același acces, ca orice copil, indiferent de culoare, indiferent de naționalitate. Ar trebui să vă cereți scuze!

Silvia Sardone (ID), *risposta a una domanda cartellino blu*. – Onorevole collega, guardi, l'unica che si deve scusare qua è lei. Vada in Polonia e in Ungheria a vedere come ci stanno li i bambini che scappano dalla guerra. E poi parliamo di chi ha davvero bisogno.

Evidentemente c'è qualcuno che invece non vuole rispettare le regole. Forse non ve ne siete accorti? Io ci vado nei campi rom, ci vado, e purtroppo troppe volte vedo bambini che non vanno a scuola e vengono costretti a portare avanti attività delinquenti.

Comunque, per informazione, io sono una donna, sono mamma di due figli, sono cristiana e con orgoglio ribadire sempre qui, all'interno di questo Parlamento, il mio pensiero per il quale sono stata eletta dai cittadini italiani.

Πρόεδρος. – Υπάρχουν και άλλα αιτήματα για γαλάζια κάρτα αλλά είναι φανερό, νομίζω, ότι και άλλοι συνάδελφοι θα ήθελαν να διατυπώσουν ερωτήσεις και ενστάσεις. Ως προεδρεύω, εκτιμώ ότι δύο μπλε κάρτες είναι υπεραρκετές για να τεθούν ερωτήσεις προς την προηγούμενη ομιλήτρια και, κατά συνέπεια, θα προχωρήσουμε με τον κατάλογο των εγγεγραμμένων ομιλητών στους οποίους, επίσης, έχετε δικαίωμα να θέσετε ερωτήματα με γαλάζια κάρτα.

Ангел Джамбазки (ECR). – Г-н Председател, г-жо Комисар, колеги, вписването е двустранен процес в едно общество. Трябва да има искане и желание от всяка част от обществото, за да се впише в него. Защо не се случва това в общностите, за които говорим? Има най-малко две причини за това. Първата причина е нежеланието на редица политически сили, включително и в този Парламент, да загубят свой електорат в лицето на общности, които могат да бъдат лесно подвеждани по различни теми. Но вторият, по-големият проблем, уважаеми колеги, е неяснотата, непълнотата и обръщането на този процес с редица, така наречени, неправителствени организации, които години наред усвояват европейските фондове и тези фондове не достигат в нито един случай до хората, за които са предназначени.

Може ли някой от вас в тази зала да ми каже колко десетки стотици милиони евро са похарчени за така наречените декади, интеграции и включвания, кои са организациите, които са ги усвоили, какво са постигнали освен разните фестивали на павурчета, бадурчета и не знам какви други шуротии и къде са отишли в края на краищата тези пари, защото те не са отишли там, където трябва да са предназначени.

Ето това е основната причина да продължава маргинализацията в тези общности. Националните държави нямат интерес да имат маргинализирани общности на своя територия. Напротив, интересът е там, където е голямата корупция, а голямата корупция се крие именно в тези, иначе много хубави приказки, на приказка всички се борят, всички са много активни, но на практика организират фалшиви събития, под фалшив флаг. И в края на краищата тези, за които са насочени парите не отиват до там. А тук продължава да се говори лицемерно по тази тема.

Sandra Pereira (The Left). – Senhor Presidente, há séculos que as comunidades ciganas são vítimas de racismo, xenofobia, preconceito e estereótipos. A História da Europa está manchada pelas perseguições e a discriminação às comunidades ciganas, pela hostilidade e expressões de ódio no discurso público e político contra estas comunidades. Desde a Inquisição ao nazi-fascismo, até aos dias de hoje, são demasiados os exemplos da marginalização dos ciganos e das paupérrimas condições socioeconómicas em que muitos deles vivem.

A situação para as mulheres ciganas é ainda mais gravosa, sendo vítimas de discriminações múltiplas no acesso ao emprego, à educação, à saúde, aos serviços sociais e à limitação à sua tomada de decisões.

As estratégias nacionais, enquadradas num quadro comum europeu, continuam a mostrar-se ineficazes. É urgente acabar com as políticas que perpetuam a condição e a perseguição das comunidades ciganas, é urgente implementar políticas que dignificam e defendem os direitos das comunidades ciganas. Desenvolver programas comunitários, que estreitem as relações sociais com a comunidade cigana e a inserção escolar das crianças e dos jovens, é um dos caminhos.

Vladimír Bilčík (PPE). – Vážený pán predsedajúci, Rómovia v strednej Európe sú dlhodobo zvlášť zraniteľní. Mnohé rómske komunity sú desaťročia sociálne vylúčené a ich postavenie a vyhliadky na lepšiu budúcnosť zostávajú aj naďalej mizivé. Dôsledky covidovej pandémie a brutálnej ruskej agresie sa dotýkajú každého Európana. V krízach však najviac trpia tí najslabší. Ak ich nepodporíme, nedáme príležitosť na dôstojný život, súčasné problémy Rómov budú o pár rokov neskôr ešte rádovo horšie. Mnohé riešenia sú v rukách jednotlivých členských krajín.

Ani viac ako tri desaťročia po páde komunizmu sme na Slovensku nedoriešili vlastnícke práva k pozemkom a pôde v obciach, kde žijú mnohí Rómovia. Máme síce príklady úspešných sociálnych podnikov a miestnych podnikateľských iniciatív, ktoré Rómom ponúkajú prácu, sú to však skôr ojedinelé lastovičky než ucelený systém.

Úspešné hodnotenie európskeho plánu obnovy musí zahŕňať aj pohľad na tých, ktorí sú na tom najhoršie. Členské krajiny dnes majú európske peniaze na podporu projektov, ktoré môžu zásadne zmeniť kvalitu života rómskych detí. Spoločenská izolácia počas pandémie ukázala, ako veľmi práve im chýba prístup k dôstojnému vzdelaniu či k zdravej pitnej vode.

Okrem financií a nápadov však potrebujeme hlavne politickú odvahu zasadiť sa za rovnosť príležitostí a integráciu každého do širšej spoločnosti. Ak chceme pomôcť Rómom, musíme konať ruka v ruke s európskymi hodnotami v - Bruseli, v Bratislave, v Jarovniciach. Som presvedčený, že spoločenská podpora pre život Rómov v strednej Európe sa nám všetkým vráti.

Pierfrancesco Majorino (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la situazione della comunità rom è molto complessa e fino ad oggi non siamo riusciti a uscire da una visione sostanzialmente discriminatoria, da una spinta verso la loro marginalizzazione.

Così nascono i ghetti, che sono il contrario di quello di cui abbiamo bisogno. I processi di marginalizzazione non vanno né favoriti né assecondati: vanno invece fatte scelte nel nome della lotta alle discriminazioni, dell'intransigenza sulla cultura della legalità.

Iniziamo dai bambini e dai ragazzi, dico. Dal loro successo scolastico passa il grande cambiamento di cui abbiamo bisogno. È un tema complesso, confrontiamoci, confrontiamoci con la Commissione su come rendere più efficaci le misure che si mettono in campo.

Una cosa sola agli esponenti della Lega, però. Non veniteci a raccontare gli effetti della guerra: siete stati gli amici di Putin e qui nessuno prende lezioni da voi sulle conseguenze della guerra!

Michal Šimečka (Renew). – Vážený pán predsedajúci, približne 80 % Rómov v Európe žije podľa štatistík Agentúry EÚ pre základné práva v úplnej chudobe, v katastrofálnych podmienkach, často bez prístupu k pitnej vode, lekárskej starostlivosti či vzdelaniu. A zlá sociálna situácia často na úrovni rozvojových krajín je samozrejme umocnená tým, že táto najväčšia národnostná menšina v Európskej únii žije v diskriminácii vo všetkých oblastiach života.

A prakticky všetci experti vrátane Komisie sa zhodujú, že kľúčom k prelomeniu generačnej chudoby je práve vzdelávanie. A preto sa chcem aj tu dnes spýtať pani komisárky: od spustenia infrindžmentov proti Slovensku, Česku a Maďarsku za diskrimináciu rómskych detí vo vzdelávaní ubehlo už vyše šesť rokov. Deti, ktoré sa vtedy narodili, sú dnes v prvom ročníku, väčšina z nich pravdepodobne odsúdená na neúspech. A preto sa pýtam: kedy Komisia konečne zakročí, aby zamedzila pretrvávajúcej diskriminácii týchto detí v členských štátoch?

Marie Toussaint (Verts/ALE). – Monsieur le Président, l'Europe ne veut pas des Roms et des voyageurs, alors elle les rejette dans des zones indignes.

En France, selon les données réunies par William Acker, les populations voyageuses sont soumises à des nuisances environnementales: stations d'épuration, sites industriels Seveso, comme celui de Lubrizol à Rouen, ou encore concasse-ries polluantes comme à Hellemmes-Ronchin. À Hellemmes-Ronchin justement, le week-end dernier encore, la réalité de l'exclusion est apparue sous sa lumière crue. Un incendie s'est déclaré et les pompiers n'ont pas pu intervenir à cause des dispositifs anti-caravanes à l'entrée du site. Des vies étaient pourtant en jeu. Voilà comment vivent les voyageurs. Voilà aussi comment parfois, ils meurent.

Alors, ces populations s'organisent et luttent pour faire respecter leurs droits. À Hellemmes-Ronchin, des femmes réunies dans l'association Da So Vas luttent contre les pollutions auxquelles leurs familles sont exposées. Sue-Ellen, Pruna, Mercedes ou encore Malicia ne demandent que la justice. Nous devons entendre leur voix et celle de toutes les populations roms et voyageuses d'Europe. L'Europe doit défendre les droits élémentaires des Roms et des voyageurs, à commencer par celui de vivre dans un environnement sain.

Guido Reil (ID). – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Nur 28 Prozent der Roma-Kinder in der EU schaffen einen Schulabschluss. Den Grund dafür glaubt man hier zu kennen: Roma werden diskriminiert. Und die Lösung soll wieder einmal sein, viel Geld zu investieren, Geld für Sozialarbeiter, die dann diese Probleme lösen sollen. Ich glaube, das ist naiv und blauäugig.

Herr Pîslaru, ich schätze Sie sehr. Sie haben von Ihrem Besuch von Roma-Siedlungen in der Tschechischen Republik und in Rumänien berichtet. Ich war auch in Roma-Siedlungen in meiner Heimat – in Gelsenkirchen, in Duisburg, in Essen, in Dortmund. Dort gibt es auch kein fließend Wasser, weil die hygienischen Vorrichtungen herausgerissen wurden. Und dort gibt es auch keinen Strom, weil sogar die Stromleitungen aus den Wänden gerissen wurden. Und dort gab es auch Ratten, weil die Wohnungen völlig vermüllt waren.

Wir reden hier über Wohnungen in Deutschland, die noch ein halbes Jahr vor dem Einzug der Roma völlig in Ordnung waren – völlig in Ordnung – und jetzt sogenannte Schrottimmobilien sind. Ganze Straßenzüge verkommen zu Schrottimmobilien in meiner Heimat im Ruhrgebiet, seit zehntausende von Sinti und Roma zuziehen.

Und ich sage Ihnen mal die Haupteinkünfte. Haupteinkünfte sind Sozialbetrug, Prostitution, Schwarzarbeit, Raubzüge. Das ist alles bitter, aber leider die Realität. Ich freue mich auf Ihre blaue Karte. Ich freue mich wirklich, denn wir haben die gleichen Probleme gesehen in Ihrer Heimat und in meiner Heimat. Die große Frage ist: Warum ist das so? Vielleicht können Sie mir das gleich beantworten.

(Der Redner ist damit einverstanden, auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“ zu antworten.)

Dragoş Pîslaru (Renew), blue-card question. – This is a sad moment to see a colleague of the Employment and Social Affairs Committee suggesting basically that, because of the Roma people, the access to electricity, water or housing is destroyed. The suggestion that Roma are thieves or the fact that they are considered to be different types of human – not ordinary people, we have heard that before. That's exactly the reason that we are talking about discrimination.

So the question is: can you deny that these communities have been without access to education and to proper support?

Guido Reil (ID), Antwort auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“. – Vielen Dank für die Frage. Und noch mal: Es sind keine Behauptungen über die Zustände in Gelsenkirchen, Essen und Duisburg, die ich da erzählt habe. Das steht in der Zeitung, das sagt das Ordnungsamt. Und zu der Kriminalität sagt unsere Polizei eine Menge.

Also all das sind Realitäten. Das passiert wirklich. Und das hat nichts mit Diskriminierung und Rassismus zu tun. Die Ursachen sind doch ganz andere, Herr Pislaru. Die Ursachen sind, dass es dort ganz kriminelle Clanchefs gibt, gruselig kriminelle Clanchefs, die ihre eigenen Leute gnadenlos ausbeuten. Und darüber müssen wir reden. Über diese Probleme müssen wir reden. Die eigenen Clanchefs beuten ihre Leute aus!

(Der Redner ist damit einverstanden, auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“ zu antworten.)

Manuel Pizarro (S&D), *intervenção «cartão azul»*. – Senhor Presidente, eu, no fim do dia, quero agradecer ao meu colega este discurso repugnante que aqui fez. Porque este discurso mostra bem como temos um trabalho a fazer para combater o racismo e a desumanidade, porque é isso que está em causa. O que está em causa é que um deputado deste Parlamento trate cidadãos europeus como se eles fossem lixo, como se fossem pessoas de segunda. Lamento, caro colega, esse é o discurso do preconceito e da ignorância, é um discurso que não tem palco neste espaço que visa preservar os valores europeus.

Guido Reil (ID), *Antwort auf eine Wortmeldung nach dem Verfahren der „blauen Karte“*. – Herr Präsident! Ich stehe gerne auf, ich halte mich gerne an Regeln. Die Realität, die Wahrheit kann niemals diskriminierend und niemals rassistisch sein. Die Realität muss die Realität bleiben. Und wir können Probleme nur lösen, wenn wir offen darüber sprechen, wenn wir uns ehrlich machen. Und das Problem der Sinti und Roma sind ihre eigenen Strukturen und ihre eigenen Clanchefs und nicht wir, die westliche kultivierte Gesellschaft.

Mick Wallace (The Left). – Mr President, just last week, the European Committee of Social Rights determined that Ireland was in breach of Article 16 of the revised European Social Charter, a binding human rights treaty, for chronic failure to provide sufficient accommodation for travellers and maintain adequate conditions of existing sites. The Committee found there were inadequate safeguards governing travellers' evictions within the Criminal Justice Act and the Housing Act. They further ruled that Ireland was in breach of the Charter, as a significant number of local authority tenants reside in inadequate and substandard housing conditions.

The EU's Roma strategic framework is weak and ineffective. The targets in the framework are a joke. It aims just to halve anti-Roma and traveller discrimination by 2030. Why aren't we getting rid of it? Why aren't we going for 100%? It's just nuts that we're aiming by 2030 to halve the discrimination. Surely, this isn't good enough. We need to be ambitious: legally binding objectives to promote Roma and traveller inclusion and adequate targeted funding are absolutely vital.

Jiří Pospíšil (PPE). – Pane předsedající, já bych chtěl svým vystoupením také podpořit naléhavost tohoto tématu. I ta debata zde, ty emoce ukazují, jak je to závažné a důležité téma, ale to hlavní, co je třeba zdůrazňovat, že zde máme 10 až 12 milionů Romů žijících v Evropě, což jsou naši spoluobčané. Jsou to Evropané, kteří mají obrovské sociální problémy, a my to zkrátka musíme řešit, je to naše povinnost. Jsme zástupci evropských občanů a nemůže nám být lhostejné, že takto velká skupina našich občanů žije často na hranici chudoby, že jejich děti jen obtížně získávají vzdělání. Ty statistiky tady už kolegové zmiňovali, 85 % romských dětí je ohroženo chudobou. To jsou tak závažné informace, tak závažná čísla, že to není nijak akademická debata. Ta debata musí probíhat a je dobře, že zde dnes tomu tak je.

A je to hlavně výzva vůči Vám, paní komisařko, vůči Komisi jako výkonnému orgánu Evropské unie, abyste udělali maximum pro to, abychom neměli pouze strategické rámce pro Romy, abychom neměli pouze strategie, kterých jsou popsány mnohé papíry, ale abychom reálně něco udělali. A já vím, že je to velmi obtížné, vím to z vlastní země, jak se často obtížně třeba čerpají evropské peníze pro romské projekty. Ale je třeba udělat maximum pro to, abychom situaci Romů zlepšili. Čas mně uplynul, ale berte to jako apel a prosbu na Komisi.

Evin Incir (S&D). – Herr talman! Jag skäms över att sitta i ett parlament med ett gäng rasister. De är orsaken till att vi står här i dag och att hatet och hotet mot romer fortsätter. Ni är en skamfläck i vårt demokratiska Europa.

Rasismen mot romer är en skam. Det verkar inte spela någon roll hur många ramverk eller strategier vi antar. Bristen på politisk vilja att förändra och att krossa orättvisorna de bemöter varje dag och i samtalet med samhället – skola, vård, socialtjänst, vid sökandet av ett jobb eller vid sökandet av en bostad – syns på långt håll.

Alla våra invånare förtjänar att respekteras för den de är och ges möjlighet att förverkliga sina drömmar, inte att utsättas för hat och hot till och med av folkvalda. Inte ens när kriget anländer upphör diskrimineringen. Vi får alarmerande rapporter om att romer som flyr dagens Ukraina utsätts för allvarlig diskriminering när de försöker ta sig till grannländerna.

Äntligen har vi ett system på plats i EU där vi kan strypa det ekonomiska stödet till medlemsländer som kränker rättsstatens principer och mänskliga rättigheter. Tydligt är dock att många medlemsländer helt åsidosätter sina åtaganden mot romer när diskrimineringen fortsätter. Fru kommissionär, hur säkerställer ni att ingen medlemsstat kommer undan att ta sitt ansvar för romers mänskliga fri- och rättigheter? Romska barn, kvinnor, män, unga som gamla ... (*Talmannen tog ifrån talaren ordet.*)

Атидже Алиева-Вели (Renew). – Г-н Председател, г-жо Комисар, скъпи колеги, зачитането на основните права и свободи са основополагащи принципи на Европейския съюз. Съюзът, от деня на създаването си, цели да се бори срещу социалното изключване и дискриминацията.

За съжаление днес реалността продължава да е друга. Хиляди хора в общността, особено в ромските общности, живеят в изключително несигурни условия. Неприемливо е през 21-ви век все още да има малцинства, които нямат качествен достъп до питейна вода, здравеопазване, образование, социални услуги, санитарни и канализационни условия. За да можем да говорим за Европа, в която никой не е изоставен, трябва да сме сигурни, че всички граждани имат равен достъп до адекватни условия. Държавите членки трябва да полагат повече усилия, така че финансовите средства незабавно да стигнат до нуждаещите се.

Моята партия, Движението за права и свободи, винаги е защитавала различията, единството в многообразието и демократичните принципи. Ще продължим да подкрепяме политиките за по-добрата интеграция и на ромските, и на всички малцинства.

Susanna Ceccardi (ID). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, sulle popolazioni rom in Europa vigono molti pregiudizi. Il primo e più discriminatorio è quello per cui, secondo la sinistra, non possano comportarsi come gli altri cittadini che lavorano, pagano le tasse, mandano i figli a scuola e pagano un affitto.

Ho fatto il sindaco e, per anni, le amministrazioni di sinistra che mi hanno preceduta avevano mantenuto un campo rom in condizioni igieniche terribili, tra i topi e la sporcizia. E questo avviene in tantissimi altri comuni, perché a sinistra vige il pregiudizio che abbattere i campi rom sia razzista. Tutt'altro! Come si può pensare che, per rispettare la popolazione, bisogna chiudere un occhio sull'abusivismo, sul maltrattamento dei bambini, sulle condizioni igieniche e sanitarie?

Per integrare veramente i rom, bisogna trattarli al pari di tutte le altre etnie e quindi, laddove c'è abusivismo, bisogna attivare le ruspe della legalità. Le stesse ruspe che, da ministro dell'Interno, Matteo Salvini mise in moto a Roma per abbattere le mega ville dei Casamonica, un clan mafioso di famiglie rom stanziali che aveva costruito ville abusive grazie ai proventi della criminalità organizzata.

La sfida è proprio questa: l'integrazione. I cittadini rom integrati che vivono rispettando la legalità non fanno rumore. Probabilmente non hanno bisogno di leggi apposite o di discussioni come questa per sentirsi integrati. Il rumore però lo fanno quelle comunità che, per avere il pretesto di continuare a vivere nell'illegalità dei campi, pretendono leggi ad hoc e particolari riconoscimenti e milioni e milioni, e miliardi, come abbiamo sentito, di finanziamenti dall'Unione europea.

Diritti e doveri uguali per tutti: questa è la vera sfida all'integrazione che dobbiamo portare in Europa.

(L'oratrice accetta di rispondere a una domanda cartellino blu)

Romeo Franz (Verts/ALE), Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“. – Dass Sie gerade den Namen Salvini hier nennen, das zeigt, welche Einstellung Sie haben. Salvini ist einer der größten Rassisten, den wir hier in Europa haben. Wenn Sie das akzeptieren, was Salvini getan hat, dann gehören Sie genau dort in diese Riege rein.

Susanna Ceccardi (ID), risposta a una domanda cartellino blu. – Grazie al collega, che sicuramente si beccherà una bella denuncia e con questi soldi pagheremo magari qualche italiano che, purtroppo, non può accedere alle case popolari perché in Italia, purtroppo, le case popolari vengono date prima ai rom, in tantissimi casi, che saltano le liste.

Ecco, vi racconto una storia. Forse non c'è tempo e spero di avere un altro cartellino blu, perché a sette anni mi portarono a visitare un campo rom. Ecco, vent'anni dopo, da sindaco, quel campo rom, dove c'erano bambini nella sporcizia e tra i topi, l'ho sgomberato e ne sono fiera!

Lukas Mandl (PPE). – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Europa befindet sich in einer beispiellosen Verteidigung gegen einen Angriff. Wir verteidigen Sicherheit, wir verteidigen die Freiheit der Europäerinnen und Europäer und wir verteidigen die von Europa vertretenen Werte. Und zu diesen Werten gehört auch, dass wir Menschenwürde und Freiheitsrechte hochhalten in Europa. Dazu gehört auch, dass wir uns hier in der Versammlung der Bürgerinnen und Bürger Europas im Europäischen Parlament darum kümmern, dass auch Minderheiten Freiheitsrechte haben, auch Rechtsstaatlichkeit genießen – und zum Internationalen Tag der Roma und Sinti besonders die Roma und Sinti –, im Bildungsbereich, im sozialen Bereich, bei der Teilhabe an allen Bereichen der Gesellschaft. Das ist es, was wir hier verteidigen.

Es ist bedrückend, in dieser Debatte zu erleben, dass auch in diesem Europäischen Parlament jene Kräfte, von denen vermutet wird, dass sie schon in der Vergangenheit von denen unterstützt wurden, die jetzt Europa angreifen, wiederum die sind, die die Rechte der Roma und Sinti in Frage stellen hier in dieser Debatte. Da sieht man, wie wichtig es ist, Menschenwürde, Freiheitsrechte weiterhin in den Vordergrund zu stellen.

Es war mir wichtig, mich zu dieser Debatte zu Wort zu melden, weil am 2. August in der Shoah, im Holocaust, im nationalsozialistischen Verbrecherstaat, Roma und Sinti zu Tausenden ermordet worden sind im Rahmen des Völkermords an den Roma und Sinti. Es ist der 2. August, der europäischer Gedenktag ist, und ich empfehle allen Mitgliedstaaten, auch den 2. August zum europäischen Gedenktag zur Erinnerung an die Verbrechen des Nationalsozialismus an den Roma und Sinti zu machen.

Robert Hajšel (S&D). – Vážený pán predsedajúci, situácia marginalizovaných komunít v Európskej únii je mimoriadne vážnym problémom. Pandémia koronavírusu výrazne prispela k ďalšiemu prehĺbeniu chudoby, sociálneho vylúčenia aj zdravotného stavu znevýhodnených komunít obyvateľov.

V takých krajinách, ako je moja, Slovensko, ešte viac túto chudobu môžu prehĺbiť aj dôsledky sankcií na energetické zdroje z Ruska. Hovoríme dnes o elektrických autách, o digitalizácii, ale aj dnes ráno sa v Únii zobudilo 30 % Rómov v domácnostiach bez prístupu k pitnej vode. Toto je v 21. storočí neakceptovateľné a takto nemôžeme hovoriť ani o solidarite, ani o európskych hodnotách alebo sociálnej Európe.

Som rád, že aj komisárka dnes zdôraznila, že 80 % Rómov v Únii žije pod hranicou chudoby. V mojej krajine, na Slovensku, je k dnešnému dňu 50 rómskych osád úplne bez zdroja pitnej vody a spolu až 500 osád má prístup iba k verejnému vodovodu alebo ku studni. Osobne poznám desiatky Rómov a ich rodín z môjho rodného kraja a ich každodenné sociálne problémy a naozaj, verte mi, sú vážne.

Predstavte si, že slovenská vláda bude napriek sľubom o efektívnejšom čerpaní eurofondov do konca roku 2023 musieť pravdepodobne vracať viac ako dve tretiny peňazí z operačného programu Ľudské zdroje. Je pravdepodobné, že prideme o viac ako 250 miliónov EUR, z ktorých mohli mať prospech aj znevýhodnené rómske komunity. Pani komisárka, s tým niečo musíme robiť.

Angelo Ciocca (ID). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, i cittadini fuori dall'Europa che ci stanno ascoltando, che ci stanno guardando, ci chiedono: ma perché l'Europa è così stupida? Ma perché l'Europa perde tempo? Ma, soprattutto, perché l'Europa butta soldi, tanti, tanti soldi spesi in tante iniziative che hanno portato zero risultati? Tanti soldi spesi e zero risultati. Perché?

Perché i rom hanno avuto anni per decidere di includersi nella società ma hanno deciso, hanno voluto, hanno scelto di non includersi nella Comunità europea, nei nostri Paesi, nelle nostre strutture. E allora ci vuole un po' di buonsenso, ci vuole un po' di giustizia.

E la giustizia vorrebbe pensare che oggi, con un'azione di coraggio, l'Europa decida di prendere i soldi stanziati per i rom e li metta a disposizione per sostenere i bambini e le donne ucraine che scappano da una guerra. Questa è giustizia europea! Questo è quello che si aspettano i cittadini! Usiamo i soldi dei rom per assistere e per tendere una mano a quei bambini e a quelle donne che oggi, da rifugiati, scappano dalla guerra con la scelta di salvare il proprio figlio e la propria famiglia.

Le risorse europee possono così passare da uno spreco a un aiuto, da uno spreco a un'opportunità. Ecco, io capisco che per qualcuno le risorse europee usate per i rom sono un'opportunità di clientelismo elettorale, ma la gente non lo sopporta più. Io penso che, davanti alla disperazione di una mamma che chiede di aiutare il proprio figlio per arrivare in Italia o in Europa sana e salva, serva questo tipo di aiuto e non altri.

(L'oratore conclude l'intervento mostrando all'Aula un'immagine in formato A3)

President. – According to the rules, you do not have the right to show that kind of posters.

Έχουμε ένα αίτημα για γαλάζια κάρτα, αλλά έχουμε ήδη κάνει μεγάλη χρήση αυτού του δικαιώματος και έχουμε καθυστερήσει αρκετά και, επίσης, νομίζω ότι το θέμα έχει ήδη καλυφθεί. Ο συνάδελφος που ζητάει γαλάζια κάρτα έχει μιλήσει και έχει ήδη ασκήσει το δικαίωμα της γαλάζιας κάρτας άλλη φορά.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, vážená paní komisařko, marginalizace komunit: to znamená, že je někdo přehlížen. Jak může být v Evropské unii někdo přehlížen? Když slyšíte situaci romských dětí, skutečně vám to trhá srdce. Hlad, nemoci, špatný přístup ke zdravotnictví, ke vzdělání, chybí zde dostupné bydlení a samozřejmě práce. Co nám chybí? Komunitní práce s tímto obyvatelstvem, s těmito marginalizovanými komunitami. Chybí nám samozřejmě sociální a individuální práce. To je to, co bychom potřebovali nejvíce. Máme zde ale také i úspěšné příklady obcí, regionů, které se právě do této každodenní, trvalé, individuální sociální práce pouští.

Segregace a diskriminace by skutečně v naší Unii neměla mít vůbec žádné místo. Jeden starosta mi kdysi k situaci Romům řekl: „Když jsem byl občan, tak jsem se vůbec o ně nezajímal. Když jsem podnikal, tak jsem s nimi nespolu-pracoval, no a když jsem byl starosta, tak jsem je začal přehlížet. Ale zjistil jsem, že tento můj dosavadní přístup nikam nevede a začali jsme s nimi společně pracovat i s mými kolegy. A výsledky jsou vidět.“

Pojďme prosím udělat stejný postup. Využijme naše programy, využijme naše strategie. Tato debata je jenom debatou. My zde nemáme vůbec žádnou rezoluci. Proč se zde jenom bavíme a nemáme zde žádnou rezoluci? Já nepochopím přístup tohoto Parlamentu a našich frakcí, že zde odvyprávíme naše příběhy, naše stanoviska a nezaujmem k tomu žádný postoj. To je velká škoda.

Thijs Reuten (S&D). – Mr President, I say to the Commissioner: in 2011 the Commission did a good job. The EU adopted its Roma integration strategies for the coming decade. On paper, the right solutions were there, but in reality we had to conclude that 10 years later, Member States throughout Europe had done close to nothing to implement these policies.

And in 2022, Romani people are still subject to persistent, dehumanising discrimination. They face poor access to health care, education and the labour market. This would have been already unacceptable if it was about a few people, but we are talking about at least 10 million Romani people in the EU. How can we systematically neglect so many Europeans?

The new framework sets out minimum standards for 2030. We have to make sure we exceed them way before 2030. And by the way, President, I am disgusted by the exponents of flat-out racism and discrimination in this Parliament. We, on the side of dignity, humanity and equal opportunities are worth more.

VORSITZ: NICOLA BEER*Vizepräsidentin*

Victor Negrescu (S&D). – Madam President, I actually had another speech prepared in Romanian, but I decided to change my intervention because I saw what the extreme right was saying earlier here in the plenary of the European Parliament. They were attacking a group of people, a group of Europeans. They were attacking the Roma community. This should never happen in this House because, when we speak about Europeans, when we speak about Roma people, we speak about human rights. We speak about us being together, and we speak about the need to correct what is not working well, but also to look ahead and identify those policies and those directions that can resolve the issues and the problems, not point out and discriminate like they did. And now they have left the House. They attacked and they left the House.

This is not the way to proceed. This is not the way to do things. This is why we have to think ahead. We have to establish a concrete plan, an action plan that will resolve all of these issues. We need to act together and we need to show that the Roma community has a future here in Europe, everywhere in Europe, in all Member States, and we have to identify the solutions to enable this.

Spontane Wortmeldungen

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – Señora presidenta, agradezco realmente la oportunidad, una vez más, de poder rendir tributo, en un debate sobre la situación marginalizada de la comunidad romaní en la Unión Europea, a quienes una y otra vez traen a la conciencia de la Unión Europea la inaceptable discriminación que, en todos los planos, sufren en Estados miembros de la Unión Europea.

Recuerdo haber asistido recientemente a la exhibición de un documental de la expresidenta de una comisión de este Parlamento Europeo, Nicholsonová, sobre la situación completamente inaceptable de la comunidad romaní en la República Checa.

Y, en particular, quiero rendir tributo a los representantes de la comunidad romaní que han tenido un escaño en este Parlamento Europeo: desde Juan de Dios Ramírez Heredia hasta, en esta legislatura, Livia Járóka o Romeo Franz, que traen a la conciencia la importancia de superar esa discriminación cumpliendo punto por punto la estrategia europea contra la discriminación de la comunidad gitana en la Unión Europea.

Manuel Pizarro (S&D). – Senhora Presidente, eu acho que este debate fica marcado pela sua utilidade e pela sua urgência. Aquilo que nós hoje aqui vimos no Parlamento Europeu é repugnante. É repugnante que haja um grupo político que venha usar o palco do Parlamento Europeu para discriminar cidadãos europeus e fica claro que esse grupo político tem que continuar a ser isolado neste Parlamento Europeu porque não representa os valores europeus.

Os valores europeus exigem o respeito pela dignidade humana de todos, e nós estamos em dívida para com as comunidades ciganas e temos que pagar essa dívida. E eu apelo à Senhora Comissária para uma ação reforçada das Instituições Europeias para incluir a comunidade cigana que não pode continuar a ser excluída depois de tantas décadas.

(Ende der spontanen Wortmeldungen)

Helena Dalli, Member of the Commission. – Madam President, I would like to thank the honourable Members for this debate.

Roma are Europe's largest ethnic minority, with a strong 12 million Roma population, of whom more than half are living in the EU. Many of them continue to confront racism, discrimination, anti-Gypsyism and socio-economic exclusion. Roma communities throughout Europe are found at the fringes of our society, often completely segregated. Life in such poverty-stricken communities is particularly harsh. People's future prospects are severely limited by being trapped in this spiral of poverty and of a lack of opportunities and few, if any, exit routes from such an environment.

I will ensure that the Commission monitors the implementation at national level and publishes regular reports on the progress achieved. We remain committed to supporting Member States every step of the way so that we can deliver on our promise of equality for all.

Die Präsidentin. – Die Aussprache ist geschlossen.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 171)

Milan Brglez (S&D), pisno. – Romska skupnost predstavlja največjo etnično manjšino v Evropi, ki je raznolika, a jo družijo slabši socialni in ekonomski položaji, ki poglobljajo diskriminacijo ter socialno izključenost njenih članov.

Kot je nazorno pokazal naš obisk marginaliziranih romskih skupnosti na Slovaškem, so Romi v bivanju v nedostojnih, zdravje ogrožajočih razmerah in revščino potisnjeni sistemsko, zanje se ne odločajo prostovoljno, niti niso del njihove kulture. Izboljševanje položaja Romov je proces, ki zajema več generacij. Socialna vključenost se začne pri kakovostnem in vsem dostopnem otroškem varstvu ter vključevanju otrok v izobraževanje. Ta ni le ključ za boljšo in enakopravno prihodnost današnjih otrok, temveč pozitivni dejavnik zaposlenosti, ekonomske neodvisnosti ter družbene vključenosti njihovih staršev, predvsem žensk. K izboljšavi socialno-ekonomskega položaja Romov lahko pripomore izmenjava dobrih praks in povezovanje pri načrtovanju politik ter ukrepov na evropski, državni, regionalni in lokalni ravni, ter vključevanje Romov v vse izmed naštetih. Romi v Sloveniji avtohtono bivajo v 20 občinah, katerih občinski sveti vključujejo romske svetnike in delovna telesa za spremljanje položaja romske skupnosti.

Doslednost pri načelu „nič o Romih brez Romov“ je ključna za izkoreninjanje stereotipov, predsodkov in iz njih izhajajočih diskriminacije ter nestrpnosti, ki sta vredni vsega obsojanja in smo jima žal bili priča tudi v okviru te razprave.

Livia Járóka (NI), írásban. – Az elmúlt két év új kihívások elé állították életünk, így az uniós roma stratégia és cselekvési terv is számos korszerűsítésre szorul. Az egészségügyi helyzet, a poszt-covid és a rákos megbetegedések arányának növekedése, a prevenció hiánya, a háború sújtotta milliók megélhetési nehézségei, az erősödő rasszizmus mind-mind gyors és egységes választ kíván. Biztosítanunk kell a tiszta ivóvízhez való hozzáférés jogát mindenki számára. Az infláció növekedése okozta kihívásokra, a poszt-covid és a háború utáni időkre előre fel kell készülnünk, hiszen mindezek a szegénység mértékét növelni, a kihívások súlyosságát fokozni fogják! Ezért a Bizottságnak gyorsabban kell tudnia reagálni a kialakult helyzetre, ehhez több impulzusra és komolyabb rálátásra van szükség. Drasztikusan bővíteni kell az együttműködő civilszervezetek körét, figyelembe véve, hogy azok tükrözzék a társadalom minden politikai árnyalatát, a helyi joggyakorlatokat pedig uniós szintre kell emelni.

Magyarországon 2010 óta 1,3 millióval csökkent a szegénységgel, vagy társadalmi kirekesztődés kockázatával érintettek száma. Kiterjedt családtámogatási rendszert építettünk ki. Bevezettük az otthoneremtési kedvezményeket, felújítási támogatási lehetőségeket, babaváró hitelt, autóvásárlási támogatást biztosítunk. Javaslom, hogy az EU egyéb tagállamai kövessék a magyar példát és emeljék be saját nemzeti romastratégiájuk elemei közé e joggyakorlatokat is. A sikeres romaintegráció kulcsa a sikeres nemzeti romastratégiák megvalósulása, ehhez azonban erős tagállami politikai akaratra van szükség!

4. Prawo do naprawy (debata)

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Anfrage zur mündlichen Beantwortung an die Kommission über das Recht auf Reparatur von Anna Cavazzini im Namen des Ausschusses für Binnenmarkt und Verbraucherschutz (O-00010/2022 – B9-0010/22) (2022/2515(RSP)).

Anna Cavazzini, autor. – Madam President, not even three years – that is the average amount of time we, as consumers, use a mobile phone. There is rare earth in the phone, silicon and plastics, 60 different kinds of metals dug in faraway mines and shipped around the world. Some of them even come from Russia, where we painfully feel now how bad such a dependency can be.

All smart phones together in Europe are responsible for 40 million tonnes of emissions each year. This is more than the carbon budget of Latvia.

Yet most of us throw this precious device away after not even three years, and the result of this is 4 billion tonnes of electronic waste per year in the EU alone and the fastest growing waste stream in the world.

This can no longer go on; the linear economy has to come to an end. We have to start thinking and producing in circles. After years of just talking about it and some cosmetic reforms, we finally need a true circular economy. Last week, the European Commission presented the ecodesign for sustainable products regulation. Mandatory sustainability criteria for all products in the single market – this can be the end of the throwaway society. The digital product passport and better information for consumers will create transparency along the supply chains and improve consumer choice. Future products made in the EU will be longer-lasting and recyclable, and innovative businesses will have new market chances. I highly welcome these overdue steps, and I think we really can come to a proper, sustainable single market with that.

But it is not enough. If you have already tried to have your broken coffee machine repaired, you might have experienced that the shop does not take it back or the repair shop of your choice is not licensed to do it. It doesn't have the spare parts, or the manual. And if you were lucky to find a repairer able to do it, it would be very costly and affect your legal guarantee. Another example: a few months ago, a tiny plastic handle broke off from my fridge. I called the shop and the only option they offered me was to replace the entire fridge – the entire fridge because of a tiny little plastic device.

We want to put an end to this. Today, the European Parliament demands a proper right to repair for consumers. We want to enable consumers to make a sustainable choice. We want to give consumers the right to choose to repair their products. We want to empower them to play their part in the green transition. And do you know what? Seventy-nine percent of EU citizens want the right to repair. Today the European Parliament lives up to these expectations. There is a proper repair culture emerging all over Europe, or should I say, re-emerging because the older generations know repair much better than I would probably do. For me, it is beautiful to see, when I visit repair shops all over Germany that older retired citizens are showing young people how to repair electric devices or how hackerspaces collect old computers and make them fit again.

In our resolution today, we ask the Commission to present a right to repair for exactly all of those people, all of those EU citizens who want to repair. All actors in the repair sector and consumers must have access to spare parts, to manuals and to software updates at a reasonable cost. Consumers must be able to recognise a product's durability and repairability on easily readable labels while standing in the shop and wondering what to buy. Consumers need more incentives under the Sales of Goods Directive to actually choose repair over replacement and a longer legal guarantee for certain products. We also demand to take a look at enhanced producer liability because, in the end, producers must be responsible for the product.

So, more sustainable products and more rights to consumers have to go hand in hand. Consumers must become the driving force of the green transition of the sustainable single market. I thank all the colleagues in the IMCO Committee very much for the very good cooperation and hope we have a strong majority today for our resolution.

Věra Jourová, *Vice-President of the Commission*. – Madam President, I would like to thank the rapporteur, IMCO Chair Anna Cavazzini, and the members of the Committee for this motion for a resolution and the oral question on a right to repair. Let me start by highlighting that the Commission shares the concerns you express in the oral question and motion for a resolution. The right to repair is one of the key legislative initiatives of the 2022 Commission Work Programme. The rights of consumers to repair products at fair prices will be strengthened with a view to extending the useful life of goods.

We have taken good note of the three dimensions that Parliament stresses in the motion. First, that products need to be designed to last longer and be repaired. Second, that consumers are empowered to choose repairable products. And third, that consumer rights and guarantees provide for longer use of goods. On the basis of its overall objective of the green transition, the Commission is already working on each of these three issues. These initiatives will tackle both the supply and the demand side of the problem and will contribute to more sustainable consumption.

On the supply side and responding to the first dimension raised by Parliament, the Commission adopted last week, on 30 March, the proposal for a sustainable products initiative. This initiative aims to extend the lifetime of products, so that it becomes regular practice to design products that are durable and fit for reuse, upgrading, refurbishment and repair.

On the demand side and responding to the second dimension, on 30 March, the Commission also adopted an initiative on empowering consumers for the green transition. With this proposal, the Commission wants to ensure that consumers are provided with better information on the durability and reparability of products. It also provides new tools to national courts and authorities to protect consumers against unfair practices regarding, for example, early obsolescence.

Finally, and responding to the third dimension and also on the demand side, a proposal for an initiative on promoting the sustainability of consumer goods in the Sale of Goods Directive and through a consumer right to repair is planned before the end of this year. The Commission's services are currently carrying out the preparatory work. A public consultation closed on 5 April and its results will feed into the impact assessment. The objective of this initiative is to encourage goods to be used for longer, more defective goods to be repaired, and more second-hand goods to be purchased. The Commission is therefore analysing measures that would promote repair over replacement.

In addition to the mentioned proposals, the Commission's sectoral approach on green procurement and the proposal for a data act also contribute to the sustainability and promotion of repairs.

Andreas Schwab, *im Namen der PPE-Fraktion*. – Frau Präsidentin, Frau Kommissarin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Es ist gut, dass wir uns heute über das Recht auf Reparatur unterhalten, denn es ist ein Slogan, der ein wichtiges Signal für Nachhaltigkeit sendet, den wir als EVP-Fraktion aber unbedingt auch um Innovation ergänzen wollen.

Sie wissen, ich komme aus dem Schwarzwald, und der Schwarzwald ist dafür bekannt, dass es viele Tüftler, Mechaniker und Heimwerker gibt. Und deswegen ist es uns gewissermaßen ins Blut gelegt, dass wir uns natürlich mit der Frage auseinandersetzen, welche Teile von Produkten ausgetauscht und einfach ersetzt werden können. Das ist eine wichtige Frage, nicht nur für das technische Verständnis der Menschen, sondern auch für die Nachhaltigkeit der Produktionskapazitäten. Deswegen unterstützen wir diese Frage heute ganz ausdrücklich.

Wir sehen ja auch, dass es immer mehr Reparaturwerkstätten gibt, die solche einfachen, austauschbaren Produkte ausdrücklich annehmen wollen, die sich damit beschäftigen wollen, dem Nutzer von inzwischen auch häufig komplizierten digitalen Hilfsmitteln einen Service zu bieten, der sie in die Lage versetzt, mit diesen Mitteln noch schneller und einfacher umgehen zu können. Und das ist gut.

Und deswegen freue ich mich, Frau Kommissarin, dass Sie so eine ausgewogene Haltung eingenommen haben. Denn wir brauchen hier sicher auf der einen Seite den Slogan des Rechts auf Reparatur, der eben deutlich macht: Wir wollen Nachhaltigkeit. Aber wir müssen auf der anderen Seite eben auch sicherstellen, dass einzelne technische Innovationen, die für Verbraucherinnen und Verbraucher auch von Bedeutung sein können und wo es vielleicht mit der Reparatur nicht ganz so einfach ist, nicht automatisch ausgeschlossen werden.

Wir brauchen also einen Binnenmarkt für Verbraucherinnen und Verbraucher, der Innovation und Reparatur in Einklang bringt. Und ich glaube, dass wir mit unserer Frage heute an der richtigen Stelle bohren. Und deswegen warten wir darauf, was die Europäische Kommission uns vorschlagen wird.

Biljana Borzan, u ime kluba S&D. – Poštovana predsjedavajuća, drage kolegice i kolege, draga povjerenice, jako mi je drago što danas imamo priliku glasati o ovako važnoj temi. Čak 77 posto građana Europske unije radije bi popravilo uređaj nego kupilo novi. Unatoč tome, otpad u našem okolišu se gomila, a građani su primorani stalno i iznova kupovati nove uređaje. Ključno je da potrošač u trenutku kupnje zna koliko će proizvod trajati te koliko ga je lako ili teško popraviti u slučaju kvara. Jedino tako možemo dati potrošačima stvarni izbor između održivih i neodrživih proizvoda.

Moje nedavno istraživanje u Hrvatskoj pokazalo je kako 81 posto građana smatra popravak neisplativim. Razlog su prije svega skupocina i nedostupnost rezervnih dijelova. Rezervni dijelovi moraju biti na tržištu svo očekivano trajanje uređaja, dostava mora biti brza, cijena mora biti razumna. Kako bi popravak postao privlačniji potrošačima moramo osigurati financijske poticaje, ali i obvezu zamjenskog proizvoda dok se čeka završetak popravka.

Vrlo je važno, u pristupu ovom problemu, krenuti od faze eko dizajna kako bi se proizvodilo na način da i potrošač i serviser mogu lako popraviti potencijalni kvar. Svi se sjećamo kako smo nekad sami mijenjali istrošenu baterije na mobitelu. Danas se ona zalijepi za uređaj, tako da vađenje uzrokuje samo dodatne kvarove.

Važno je da Komisija u budućim inicijativama inzistira na zajedničkoj odgovornosti, i trgovca, ali i proizvođača prema građanima. Govoreći o dizajnu, jako puno ljudi mi se žalilo kako im se uređaj pokvario netom nakon isteka jamstva. Studija Europske komisije je potvrdila isto, i to ne može biti slučajno. Ključno je zabraniti sve oblike ugrađenog kvara uključujući i digitalne kvarove.

Jako puno ljudi ažurira svoj pametni uređaj samo zato što dobivaju agresivne obavijesti, a ne zato jer znaju što novije ažuriranje zapravo znači za sam uređaj. U mojoj zemlji, više od 60 posto građana je primijetilo da im nakon ažuriranja uređaj usporava ili mu pak baterija kraće traje.

Zato, mi, socijalisti i demokrati, zalažemo se za obvezno jamstvo, da ono treba bolje odražavati stvarno trajanje uređaja. Od Komisije očekujemo ambiciozne korake u tom smjeru. Svaka kriza nas tjera na razmišljanje izvan okvira. Popravkom i prenamjenom proizvoda stvara se daleko više kvalitetnih i ekološki prihvatljivih radnih mjesta nego bacanjem ili čak recikliranjem. Isto tako, sada smo možda više nego inače svjesni ograničenosti resursa u proizvodnji. Baš zato se treba zabraniti neodgovorno poslovanje poput uništavanja odnosno spaljivanja neprodane robe.

Živjeti zeleno ne može biti privilegija nekolicine nego standard svih u Europskoj uniji. Hvala lijepa.

Morten Løkkegaard, for Renew-Gruppen. – Fru Formand! Forbrugernes rettigheder og den grønne omstilling er to vigtige dagsordener for både Renew her i huset og for mit parti, Venstre. Når vi taler cirkulær økonomi og Kommissionens kommende forslag, Right to Repair, er det afgørende, at vi stiller krav til producenter om at udnytte ressourcerne bedst muligt og på den mest effektive måde.

Vi skal blive endnu bedre til at bruge data til at forlænge levetiden for produkter. Vi skal være særlig varsomme med at indføre regulering, som piller ved virksomhedens intellektuelle rettigheder. Der er med andre ord tale om en balance, en vigtig, men også besværlig balance.

For Renew er det et mål at booste cirkulær økonomi og samtidig forbedre produkterne for forbrugerne. Fornuften skal være i førersædet. Uden velfungerende virksomheder, ingen ordentlige produkter. Uden cirkulær økonomi, ingen fremtid for os som borgere og som forbrugere. Det er den balance, vi forhåbentlig kommer frem til. Jeg har fuld tillid til, med det forslag, der ligger nu, at vi skal nå en fornuftig løsning på det. Jeg tror, det bliver svært at finde den afgørende uenighed om de her ting her i huset, så vi ser frem til Kommissionens kommende forslag.

David Cormand, au nom du groupe Verts/ALE. – Madame la Présidente, chers collègues, chère Anna Cavazzini, merci beaucoup pour ce projet de résolution sur le droit à la réparation.

Notre marché unique doit être plus durable pour éviter bien sûr le gaspillage et les déchets, pour protéger la planète, les consommatrices et les consommateurs. Pour cela, il faut sortir d'une société de consommation qui est devenue une société de consommation.

Le droit à la réparation doit être garanti aux consommatrices et aux consommateurs. Pour cela, ils doivent en être informés et il faut responsabiliser les entreprises et les fabricants, et non pas l'inverse. Cela veut dire un affichage obligatoire sur les produits afin de connaître leur durabilité et leur réparabilité, ainsi qu'un accès aux pièces détachées. Cela a été voté au sein de cette Assemblée, il y a deux ans.

Il y a deux ans également, a été votée dans cette Assemblée l'interdiction de l'obsolescence prématurée des produits, parce que cela a des effets pervers sur la planète, sur les consommatrices et sur les consommateurs.

La question qui nous occupe et dont on parle, ce n'est pas une question de bricolage. Réparer, c'est bon pour l'emploi local, pour la souveraineté de l'Union européenne, pour l'économie européenne, pour le porte-monnaie des consommatrices et des consommateurs et évidemment, c'est une bonne chose pour l'environnement et pour le climat.

Adam Bielan, *on behalf of the ECR Group*. – Madam President, I welcome the Commission's announcement to put forward, later this year, a legislative proposal under the European Green Deal on the right to repair. It is an important matter, as repairing broken or damaged products can save consumers money by helping them to postpone making replacement purchases, while bringing benefits to the environment.

Today, we are asking for effective options for everyone who wants to repair electronics and other devices. In the resolution, we asked for lowering technical, legal, and economic barriers that make it difficult for consumers to repair their own goods. I also believe it should go together with the importance of a sound business environment. That is why my Group has put forward several amendments at the committee and plenary level. We strongly believe in the business balance, respect for trade secrets and safeguards such as impact assessments. Indeed, we should avoid any disproportionate costs on manufacturers and distributors.

We also suggested to improve the single market, especially for services, by removing cross-border barriers for providing repairs. This was regrettably not included in the final text of the resolution. By removing unjustified cross-border barriers for repairs, we would indeed deliver measurable results for citizens, such as more available repair services and more competition. It would eventually bring affordable and better-quality repairs.

I strongly believe that we should refrain from considering any measure that could impose disproportionate costs. We should keep as one of our core values the protection of manufacturers, distributors, citizens and consumers across the single market. I hope the Commission will take this into account when proposing the new legislative proposal on the right to repair.

Anne-Sophie Pelletier, *au nom du groupe The Left*. – Madame la Présidente, merci Anna pour cette belle résolution.

En Europe, nous sommes les champions du monde de la pollution électronique: pas moins de 12 millions de tonnes de ces déchets générés chaque année, soit 16,2 kg par habitant. Une montagne de téléviseurs, d'ordinateurs, de jouets connectés, de machines à laver, de téléphones. Certes, la filière du recyclage en Europe est l'une des plus développées, mais c'est encore loin d'être suffisant. Nous le savons, une grande partie de ces déchets finissent jetés dans la nature, non recyclés ou réexpédiés dans d'autres pays où ils alimentent des décharges à ciel ouvert, polluant aussi les sols. Nous envoyons ainsi nos déchets en Afrique, en Asie, pour notre petit confort d'Européens, mais dans le mépris le plus total de l'environnement et des populations.

C'est pourquoi nous devons agir vite: obliger les fabricants à rendre accessibles les pièces détachées et à faciliter la réparation. Celles-ci doivent être disponibles à moindre coût. Que dire de l'obsolescence programmée qui est un fléau pour les consommateurs, leur pouvoir d'achat et la planète? Encourageons donc les consommateurs à faire valoir leurs droits et à privilégier, comme ils le souhaitent à hauteur de 77 %, la réparation de leurs produits. Permettons-leur de faire des choix d'achat parfaitement éclairés sur la base d'indices de réparabilité obligatoires des produits. La réparation, c'est un droit et c'est un droit de bon sens pour les consommateurs.

Edina Tóth (NI). – Tisztelt Elnök Asszony! A fogyasztók többmilliárd elektromos hulladékot termelnek, mivel naponta több százezer elektronikai terméket dobnak ki, ahelyett hogy azokat megjavíttatnák. A gyors elavulási időn kívül ennek főleg az az oka, hogy a javítás költsége túlságosan megterheli a vásárlók pénztárcáját. Üdvözlöm ezért az Európai Parlament állásfoglalását, amely az emberek, a vállalatok és a környezet érdekeit egyaránt szolgálja. Úgy vélem, hogy a fenntarthatóság érdekében a fogyasztókat a termékek újrahasználatára és javítására kell ösztönözni, a gyártókat pedig arra, hogy szándékosan ne rövidítsék le az elektronikai cikkek élettartamát. Ezt csakis úgy érhetjük el, ha a gyártók időtálló eszközöket hoznak forgalomba, a vásárlókat pedig megfelelően tájékoztatják a termék várható élettartamáról és annak javíthatóságáról. Itt az idő, hogy a tartós és környezetbarát eszközöket részesítsük előnyben.

Pablo Arias Echeverría (PPE). – Señora presidenta, señora comisaria, rediseñar, reducir, reutilizar, reparar, renovar, recuperar y reciclar. Esta, como saben, es la regla de las siete erres, el pilar fundamental de la economía circular.

Incluye un paso fundamental: la reparación. El derecho a la reparación que pretende crear la Comisión Europea debe estar cimentado sobre la economía circular, una de las bases del Pacto Verde.

Desde aquí aplaudimos la presentación por parte de la Comisión hace una semana del paquete de propuestas en materia de economía circular, en especial, la propuesta de Reglamento sobre el diseño ecológico de los productos sostenibles, basado en la regla de las siete erres que acabo de mencionar.

En general, tenemos un problema grave con la gestión de residuos, también en la Unión Europea. Por eso debemos trabajar en propuestas que luchen contra la obsolescencia programada y que empoderen a los ciudadanos.

No es una cuestión solo medioambiental, también lo es ética. Es hora de superar el hábito de consumo, de usar y tirar. Hay que volver a apostar por productos de calidad y duraderos como se hacía en el pasado y encontrar la forma de que esto sea rentable para nuestra industria y, especialmente, para nuestras pymes.

También debe ser una opción atractiva para los consumidores, de manera que la reparación de un producto sea una alternativa a valorar antes de estar obligados a comprar un producto nuevo.

La economía circular será una ventaja competitiva no solo para nuestra industria, sino sobre todo para el medio ambiente. Apostemos por la economía circular. Apostemos por el derecho a la reparación.

Christel Schaldemose (S&D). – Fru Formand! Én jordklode er ikke nok, hvis hele verden levede, som vi gør her i Europa. Hvis hele verden byggede huse, købte biler, tøj og elektronik, som vi gør i Europa, så ville vi have brug for 2,8 jordkloder. Det giver sig selv, at det ikke er bæredygtigt med den måde, vi lever på og producerer på og køber på i Europa. Vi skal væk fra denne brug-og-smid-væk-mentalitet.

Et vigtigt skridt mod en mere bæredygtig produktion og et mere bæredygtigt forbrug er bl.a. retten til reparation. Det glæder mig selvfølgelig, at EU-Kommissionen er i gang med at overveje forskellige muligheder efter pres fra os i Europa-Parlamentet. Der er rigtig mange ting, der spænder ben for, at vi kan få repareret og forbruge mere bæredygtigt. Det er tidskrævende, det er svært at få reservedele, og prisen på reservedele er faktisk også høj. Men vi skal have ændret på tingene. Vi har brug for, at vores produkter lever længere og også kan blive repareret. Så derfor vil jeg gerne opfordre Kommissionen til i sit arbejde hen imod et lovgivningsforslag ikke at nøjes med at give os en ret til information om reparation, men at sørge for, at vi som forbruger får et reelt retskrav på at kunne få repareret vores produkter.

Jeg tror virkelig meget på, at forbrugerne kan bruges til at skubbe gang i denne her grønne omstilling. Hvis vi har en mulighed for som forbrugere at kræve, at produktet bliver repareret, så er der også flere, der vil gøre det, og hvis der er flere, der vil gøre det, så får vi for alvor gang i den cirkulære økonomi.

Der er god forretning i det, og det kan være, at der er nogle få, der mister sit job, men så er der nogle andre jobs, der kommer ind i stedet for. Det hænger virkelig godt sammen, og vi ved faktisk også, at det er noget, forbrugerne efterspørger. 77 procent af forbrugerne i EU foretrækker faktisk at få repareret deres produkter frem for at købe nyt. Så alt tyder på, at der også vil være en stor opbakning til det.

Derudover skal vi selvfølgelig også gøre alt det andet, som vi også har lagt op til, og som jeg støtter op om. Vi skal designe produkterne, så de holder længere. Vi skal sørge for, at det offentlige køber meget mere grønt ind, vi skal have et produktpas og alle de her ting. Men helt ærligt, grundlæggende er det vigtigt for os at få en ret til at få repareret vores produkter.

Dita Charanzová (Renew). – Madam President, we have all faced the frustration of a cracked phone screen, only to go to the manufacturer and be told that fixing it will cost almost as much as a new phone and, if we do it ourselves, it will be out of warranty for everything else.

We need to listen to our citizens and we must change this. Fixing items must be easier and local businesses and individuals should be able to do it. At the same time, we must do this in a proportionate way. Just because something is fixable doesn't always mean it's a better product. If something is fixable but breaks every week, is that product better than something that just keeps working for years, but that, once it's done, it's done? Sustainability doesn't always equal reparability.

We all support a future with better repair options. The days of throwaway culture must be over. However, this should not lead to higher prices for businesses and in turn for consumers. Instead, we must incentivise manufacturers over time to adopt new business models, which are a win-win for consumers and for the environment.

Kim Van Sparrentak (Verts/ALE). – Voorzitter, moet je je telefoon rond de lunch alweer opladen? Zit er een barst in je scherm, of kun je geen apps meer downloaden omdat je toestel na een aantal jaar geen updates meer toestaat? Een nieuwe telefoon kopen, dat is zowat je enige optie. Telefoons worden zo gemaakt dat ze moeilijk te herstellen zijn. Als het al kan, is een nieuwe kopen vaak zelfs goedkoper dan hem te laten repareren. Dit is natuurlijk te gek voor woorden. Telefoons produceren heeft een grote impact op mens en milieu. We dwingen mensen haast om nieuwe telefoons te blijven kopen en creëren zo alleen maar meer elektronisch afval.

We moeten de gekte van onze wegwerpsamenleving repareren. Wat de Commissie vorige week voorstelde, is een stap in de goede richting. We gaan ervoor zorgen dat producten zo worden ontworpen dat ze lang meegaan en makkelijk te repareren zijn. Maar een volgende stap is een sterk recht op reparatie. Softwareveroudering van telefoons die het verder nog prima doen, moet gewoon verboden worden. Alleen dan kunnen we zeggen dat we duurzaam digitaliseren.

Beata Mazurek (ECR). – Pani Przewodnicząca! Niebawem głosujemy nad rezolucją, która będzie miała wpływ na przygotowany przez Komisję projekt „Prawo do naprawy”. Nie mamy wątpliwości co do kwestii poszerzenia użytkownikom możliwości do naprawy swoich urządzeń, ale musimy mieć jednak świadomość, że przez wzgląd na wysokie ceny usług tylko część konsumentów zdecyduje się na taki krok. Zgadzamy się, że największym problemem z punktu widzenia konsumenta jest tutaj dostępność i koszt naprawy, niejednokrotnie zbliżony do kwoty zakupu nowego urządzenia.

Niestety w mojej ocenie w naszym tekście nie znajdujemy rozwiązania tego problemu, a przecież zmniejszenie barier dla przepływu usług naprawczych w ramach wspólnego rynku w mojej ocenie jest kluczowe, aby ta inicjatywa Komisji odniosła prawdziwy sukces, a konsumenci mogli cieszyć się przedłużonym życiem produktów. Jednym słowem chodzi o to, byśmy przygotowali takie rozwiązanie, które nie będzie rozwiązaniem martwym.

Apeluję dziś do kolegów, aby Parlament nie uczynił z prawa do naprawy obowiązku i przymusu do naprawy. Istotne jest szukanie dodatkowych zachęt, które będą skłaniały konsumentów do reperowania produktów, ale nie ograniczajmy praw konsumenckich przewidzianych w okresie gwarancji. Musimy również uważać, aby nasze propozycje nie doprowadziły do automatycznego wzrostu cen produktów objętych zakazem regulacji. W czasach COVID, rosnących cen energii i wojny wywołanej przez Putina już dzisiaj wielu Europejczyków ma problem z zakupem tańszych urządzeń i dostępem do części. ECR w obydwu tych kwestiach złożył stosowne poprawki. Liczę, że państwo je poprze.

Krzysztof Hetman (PPE). – Pani Przewodnicząca! Pani Komisarz! Szanowni Państwo! Niewątpliwie każdy z nas był wielokrotnie w sytuacji, gdy zepsuty sprzęt bardziej opłacało się wymienić na nowy niż naprawić. Naprawy często są drogie i długotrwałe, zaś części zamienne nierzadko trudno dostępne. W efekcie Europa zajmuje trzecie miejsce w rankingu największych producentów śmieci elektrycznych – wyprodukowaliśmy w 2020 roku ponad 12 mln ton takich odpadów. Co więcej, zgodnie z prognozami do 2030 roku ta ilość może się jeszcze podwoić.

Tymczasem 3/4 Europejczyków woli naprawić zepsuty sprzęt niż wymienić go na nowy. Skuteczne prawo do naprawy niesie za sobą ogromny potencjał zarówno w aspekcie środowiskowym – poprzez zmniejszenie ilości odpadów, jak i gospodarczym – poprzez zwiększenie konkurencyjności przedsiębiorstw i pobudzanie innowacji czy też tworzenie nowych miejsc pracy. To również znaczna korzyść dla konsumenta, który powinien mieć wybór, czy i w jaki sposób zepsuty sprzęt naprawić, czy też wymienić go na nowszy.

Chciałbym jednak przy tym podkreślić, że konieczne jest przeprowadzenie dokładnej analizy kosztów i korzyści, tak aby zaproponowane działania były odpowiednio zbalansowane i obejmowały szereg czynników takich jak koszty naprawy i części zamiennych, odpowiedni dostęp do naprawy czy też obciążenia dla małych i średnich przedsiębiorstw.

Adriana Maldonado López (S&D). – Señora presidenta, señora comisaria, hoy debatimos aquí una Resolución que esperamos que pronto se convierta en una ley y sea una realidad para todos los ciudadanos europeos, porque así lo demanda la gran sociedad europea, ya que más del 77 % de los ciudadanos de la Unión Europea preferirían reparar sus dispositivos en lugar de comprar uno nuevo.

En la sociedad en la que vivimos hoy en día, en donde la ambición climática cada día es más importante y los jóvenes han desempeñado un papel fundamental en esta nueva agenda del Pacto Verde Europeo, estamos en un mundo en el que cada día los recursos son más limitados y, por lo tanto, cobra una mayor importancia la necesidad de tener una economía circular basada en un pilar como la prohibición de la obsolescencia programada.

Por eso, hoy pedimos un verdadero derecho a reparar en toda la cadena de valor, desde el diseño hasta el etiquetado de los productos finales, pasando por la producción. Pero también pedimos que se extienda la garantía de los productos más de dos años y, también —y muy importante—, que se empodere a los consumidores dándoles una información clara y concisa.

Es el momento del Pacto Verde Europeo y la economía circular y el derecho a reparar tiene que desempeñar un papel clave en el pilar europeo.

Róża Thun und Hohenstein (Renew). – Pani Przewodnicząca! Pani Komisarz! Zła wiadomość. Mam w domu trzy sokowirówki, bo dwie mają jakieś drobne usterki, których albo nie da się naprawić, albo nie warto. I tak jesteśmy ciągle zmuszani do kupowania nowych urządzeń. Średnio Europejczyk produkuje niemal 16 kilogramów elektrośmieci na rok, a my już od dawna domagamy się dobrze funkcjonującego prawa do naprawy.

I co to jest to prawo do naprawy? To jest z jednej strony obowiązek takiego produkowania urządzeń, żeby naprawa była możliwa i opłacalna dla konsumenta, a części zamiennie dostępne przez odpowiedni czas na rynku, a z drugiej strony taka informacja dla konsumenta, którą on rozumie, z czytelną instrukcją, która podaje możliwości korzystania z licznych punktów napraw. A konsumenci, wybierając produkt w sklepie, powinni również mieć możliwość nie tylko porównywania ceny i jakości produktu, ale także możliwości naprawy tego produktu. Więc ja bardzo się cieszę, że Komisja Europejska tak pozytywnie zareagowała na nasze apele i podejmuje konkretne działania w kierunku naprawienia sytuacji. Bardzo za to dziękuję. Liczę na owocną współpracę. Pani Komisarz, dziękuję.

Sara Matthieu (Verts/ALE). – Voorzitter, commissaris, veel mensen zeggen mij dat hun toestellen steeds minder lang meegaan. Dat lijkt een buikgevoel te zijn, maar nee, het klopt. Toestellen gaan gemiddeld 20 % sneller kapot dan twintig jaar geleden. Dat is een regelrechte aanslag op het milieu én op de portemonnee van de mensen, want die moeten steeds nieuwe exemplaren gaan kopen.

Het is dus niet gek dat acht op de tien Europeanen willen dat de producenten hun producten makkelijker repareerbaar maken. Dat hebben wij hier in het Europees Parlement goed begrepen. Met deze resolutie vragen wij om de *gebruiker* centraal te stellen. Die verdient geen vrijblijvend, maar een afdwingbaar recht op reparatie, en die moet toegang krijgen tot de correcte informatie. Op die manier maken we reparatie betaalbaar, creëren we een heleboel nieuwe, lokaal verankerde jobs en gaan onze producten écht langer mee.

Eugen Jurzyca (ECR). – Vážená pani predsedajúca, predkladatelia chceli týmto návrhom pomôcť životnému prostrediu a to je dobrý cieľ. Pri predĺžení životnosti výrobkov by sme však nemali brať do úvahy len to, že ak budú mať staré výrobky dlhšiu životnosť, nebudeme škodiť životnému prostrediu výrobou nových výrobkov. Mali by sme brať do úvahy aj to, že podľa odborných štúdií opravované staré výrobky často škodia životnému prostrediu viac než nové výrobky novej ekologickej generácie.

Predstavme si, že keby pred päťdesiatimi rokmi platilo právo na päťdesiatročné opravy a päťdesiatročné záruky, aké autá by sme asi dnes videli na cestách. Preto je dôležité, aby sa takéto návrhy dnes aj v budúcnosti analyzovali a ich vplyv na životné prostredie bol presne vyčíslený. Tak, aby sme mu neuškodili viac, než mu prospievame.

Arba Kokalari (PPE). – Fru talman! Om Europa ska klara av att nå klimatmålen så måste vi gå från ett slit-och-släng-samhälle till en mer cirkulär ekonomi med hållbar tillväxt.

Elektroniskt avfall är det snabbast växande avfallsflödet i världen. Det är ett enormt slöseri med resurser och en miljöbov som världen inte har råd med. Men det finns hopp. I dag jobbar allt fler, både stora företag och mindre startups, med att utveckla nya hållbara produkter och tjänster med tillväxt som drivkraft, där reparationstjänster och uthyrning blir en allt viktigare del. Att använda resurser mer effektivt och få ut mer värde av det som produceras gynnar klimatet och det gynnar entreprenörskap och skapar fler jobb.

Men att, som vänstern och de gröna här borta, ta varje chans till att vilja stoppa tillväxt och *shamea* de som konsumerar kommer snarare att stjälpa och inte hjälpa klimatet. Förbud, skatter och ny byråkrati är inte lösningen, utan vi måste riva handelshinder och ta bort tullar på varor som har lågt klimatavtryck och öppna upp marknaden för tjänster och uthyrning, ta bort byråkrati kring handeln med återvunna varor och rensa upp bland djungeln av märkningar, så att konsumenterna kan lita på att det de köper verkligen är hållbart. Så låt oss nu göra *right-to-repair*-lagen till en framgång i klimatomställningen och inte ett nytt exempel på politisk greenwashing.

Alex Agius Saliba (S&D). – Ta' kuljum qed nikkreaw muntanji ta' skart – muntanji ta' washing machines, kompjuters, tumble dryers. Saret haġa wisq komuni li dawn il-prodotti jinkisru, b'kumbinazzjoni, f'it wara li tispicċa l-garanzija u jispicċaw ma jkunux jistgħu jissewwew.

Ir-realtà hija illi hija aktar faċli għall-produtturi li minflok isewwu dawn il-prodotti, jitgħu prodotti ġodda fis-suq. Dan qed jitfa' piżijiet akbar fuq il-konsumaturi u piż akbar fuq l-ambjent tagħna minhabba l-produzzjoni tal-iskart.

L-ghażliet tal-konsumaturi huma kruċjali sabiex inkisru dan iċ-ċirku vizzjuż. Hija r-responsabilità tagħna li nikkreaw suq uniku sostenibbli illi jipprovidi għad-dritt tat-tiswija. Il-possibilità ta' tiswija trid tkun realistika u finanzjarjament sostenibbli sabiex il-konsumaturi jużaw il-prodotti għal żmien itwal.

Għandna bżonn nagħtu l-ghodod kollha necessarji lill-konsumaturi sabiex jagħmlu l-aqwa għażliet u dan nistgħu nagħmluh billi naqtgħu l-użu ta' prattici li jnaqqsu l-hajja tal-prodotti, ikun mandatorju illi nagħtu informazzjoni dwar id-durabilità u t-tiswija tal-prodotti u nagħtu inċentivi finanzjarji sabiex isiru t-tiswijiet tal-prodotti.

Sandro Gozi (Renew). – Madame la Présidente, 77 % des Européens préféreraient réparer leurs biens plutôt que de les changer. Pourtant, trois quarts d'entre eux sont obligés de jeter sans réparer. Impossible de parler d'économie circulaire sans droit à la réparation. Inacceptable de dénier la liberté des choix aux consommateurs. Nous devons interdire les pratiques d'obsolescence programmée et le choix réparable doit devenir le choix par défaut. L'enjeu est double: créer un marché unique durable et augmenter le pouvoir d'achat des Européens. Droit à la réparation et innovation peuvent parfaitement coexister, l'innovation ne doit pas être utilisée comme une excuse pour ne pas reconnaître le droit à la réparation. On parle de notre vie quotidienne et on parle de la planète, permettez-moi alors de conclure par une métaphore biologique: le corps humain est la plus belle des machines. Quand on se casse un membre ou que l'on a un problème de santé, que fait-on? On répare. Alors pourquoi ce qui est une évidence pour l'homme ne le serait-il pas aussi pour ce que fabrique l'homme?

Manuela Ripa (Verts/ALE). – Frau Präsidentin! Unsere Großeltern waren es gewohnt, viel Freude an einem Produkt zu haben, da sie es lange gebrauchen konnten. Jetzt leben wir in einer Wegwerfgesellschaft. Das liegt insbesondere an der Obsoleszenz von Produkten, also der künstlichen Verkürzung der Lebensdauer, als auch an der Nicht-Reparierbarkeit dieser Produkte.

Es ist höchste Zeit, dass das ressourcenintensive lineare Wirtschaftsmodell der Vergangenheit angehört und dass wir schnell in eine ressourceneffiziente Kreislaufwirtschaftsgesellschaft übergehen. Das Recht auf Reparatur und insbesondere die Entwicklung langlebiger Produkte sind zentraler Bestandteil davon. Einige Mitgliedstaaten gehen schon in diese Richtung. Und rund 80 % der EU-Bürgerinnen und -Bürger wollen ihr Produkt lieber reparieren als ein neues kaufen – geben wir ihnen diese Möglichkeit. Auch am Produktdesign muss gearbeitet werden. Wir brauchen ein Produkt, das reparierbar ist und nicht verklebt wird. Und der Verbraucher braucht mehr Macht beim Einkauf mit Informationen zu Haltbarkeit und Reparaturmöglichkeiten.

Daher ist diese Entschließung so wichtig. Zeigen wir der Kommission, dass wir ein ambitioniertes Gesetz brauchen und auch wollen!

Antonius Manders (PPE). – Voorzitter, commissaris, ik wil de opstellers van deze resolutie bedanken voor de schreeuw om aandacht voor het recht op herstel.

We hebben te lang – decennialang – het verdienmodel gehad van weggooien en opnieuw kopen. Weggooien, kopen, weggooien, kopen. Maar die tijd moet eindigen en ik denk dat wij moeten nadenken over een nieuw verdienmodel. Blind weggooien, dat is geweest. En we maken in het vervolg producten die we kunnen repareren, die langer meegaan. En mocht een product daardoor 10 % duurder worden en gaat het 30 % langer mee, dan is er niemand die klaagt en verdient iedereen: de burger, de industrie en ook het milieu.

De gesloten materiaalkringloop moet het grote doel zijn. We moeten proberen de grondstoffen binnen de Europese Unie te houden en die weer te hergebruiken voor de productie van nieuwe apparaten. We moeten zorgen dat de producten in Europa worden geproduceerd, want dat creëert werkgelegenheid en minder afhankelijkheid van derde landen.

Ik zie het voorstel van de Commissie met vertrouwen tegemoet, en ik hoop dat het leidt tot minder verspilling en meer tevredenheid bij de consument en dat we onze telefoons inderdaad wat langer kunnen gebruiken dan twee jaar.

Maria-Manuel Leitão-Marques (S&D). – Senhora Presidente, Senhora Comissária, a importância da reparação tornou-se tão evidente que até alguns dos maiores fabricantes mudaram o rumo nesta direção. Microsoft, Apple, Samsung, são três marcas que têm em comum programas lançados recentemente para permitir a reparação por terceiros ou pelos seus próprios utilizadores de vários dos seus produtos.

A opinião dos cidadãos europeus é clara. Segundo o Eurobarómetro, 77% preferem reparar os seus produtos a substituí-los. No entanto, este direito não se tornará realidade por obra e graça do Espírito Santo, mas apenas se houver uma ação coordenada em vários campos, a literacia dos utilizadores, o incentivo a reparadores independentes, a normalização e transparência na produção dos vários produtos e um enquadramento que promova entendimento entre todos.

É por isso que esta tomada de posição do Parlamento tem uma enorme importância. Mais do que um desejo abstrato de um novo direito, é um verdadeiro roteiro para materializar em ações concretas o direito à reparação em nome da sustentabilidade, do estímulo às economias locais e da possibilidade de mantermos conosco objetos a que estamos habituados e de que tanto gostamos.

Vlad-Marius Botoș (Renew). – Doamna președintă, doamna comisară Jourová, stimați colegi, vedem tot mai multe produse care au toate componentele sigilate, iar desfacerea sigiliului aduce cu sine pierderea garanției, chiar și când e vorba despre înlocuirea unei piese secundare. Există, de asemenea, tendința de a acorda garanția doar dacă se lucrează cu anumiți reparatori agreați de compania producătoare. Dreptul de a repara produsele trebuie să fie un drept al consumatorului, fără ca micile reparații să însemne pierderea garanției.

Designul produselor trebuie să asigure acces la componente ușor de înlocuit, așa încât consumatorului să nu aștepte mult timp și să nu plătească sume mult prea mari pentru reparațiile minore. Asigurarea dreptului de a repara înseamnă produse utilizate mai multă vreme, dar și dezvoltarea unei ramuri economice complementare, cea a serviciilor de reparații, înseamnă inovație, independență pentru multe microîntreprinderi și poate avea o contribuție majoră la scăderea numărului de deșeuri.

Trebuie însă să ne asigurăm că dreptul de a repara nu înseamnă obligația de a repara, în timp ce susținerea acestui drept nu aduce poveri financiare care să facă greu accesibilă achiziționarea de produse noi.

Barbara Thaler (PPE). – Frau Präsidentin, sehr geehrte Frau Kommissarin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Ich habe hier die letzten eineinhalb Stunden gut zugehört, und ich stelle fest, wir alle wünschen uns mehr Nachhaltigkeit im Binnenmarkt und mehr Produkte, die leichter reparierbar sind. Das ist gut so! Diesen Weg – diesen gemeinsamen Weg – müssen innovative Unternehmen und eigenverantwortliche Konsumentinnen und Konsumenten zusammen gehen. Die dafür notwendigen Rahmenbestimmungen müssen von der Politik kommen, die müssen von uns kommen. Dabei ist mir die praktische Umsetzung, die Machbarkeit dieser Rahmenbedingungen besonders wichtig. In jedem Fall brauchen wir mehr Reparaturkultur in Europa.

Es gibt jetzt schon viele gute Beispiele, viele sogenannte Best-Practice-Beispiele – ich darf aus Österreich den Handwerkerbonus erwähnen. In genau diese Richtung müssen wir weiterdenken. Zurückhaltend bin ich allerdings ein bisschen beim Thema Reparatur um jeden Preis – wo Arbeitskosten, Dauer, Komplexität oder Materialaufwand unverhältnismäßig hoch sind. Ich denke, es liegt an uns, hier in den kommenden Wochen und Monaten eine gute Balance zu finden. Wir stehen jetzt am Anfang, und ich bin gespannt, welche Schritte die Kommission noch vor dem Sommer präsentieren wird. Wir im Europäischen Parlament werden ein Unternehmensauge darauf haben. Wir werden aber auch ein Konsumentinnen- und Konsumentenauge darauf werfen – für mehr Reparaturkultur in Europa.

Maria Grapini (S&D). – Doamna comisară, doamna președintă, stimați colegi, cred că dezbateră de astăzi arată foarte clar că trebuie să facem acest nou pas pentru consolidarea drepturilor consumatorului și, poate, niciodată nu-i mai potrivit ca acum, în această criză, în care cetățenii au sărăcit și care, sigur, sunt – așa cum s-a spus aici, peste 79 % - dornici să poată să-și repare un bun.

Dar pentru asta trebuie să ne grăbim cu legislația și de la bun început vă rog, doamna comisară, să devansați, să nu lăsați până la sfârșitul anului: studiul a fost făcut, consultarea publică a fost făcută... și poate veniți mai repede cu propunerea legislativă. Pentru că, până la urmă, trebuie să fim foarte expliciti: nu câștigă numai consumatorul, dacă introducem dreptul la reparație. Toată lumea câștigă: de la mediu, de la cantitatea de deșeuri, de la consumul de energie... și nu pierd întreprinzătorii, așa cum ar vrea să spună unii, pentru că, iată, pot să inoveze crescând durabilitatea produselor și pot să-și facă un centru de reparare, chiar acel producător.

Însă, trebuie să avem grijă ca acest preț de reparație să nu demotiveze consumatorul, să nu poată să cumpere pentru că este prea scump. De aceea, trebuie să avem grijă la legiferare, să facem acest echilibru între prețul de reparație și prețul de înlocuire.

Claudia Gamon (Renew). – Frau Präsidentin! Wer kennt das nicht? Ein Handyakku wird irgendwie auf magische Art und Weise immer schwächer. Reparieren und Akku austauschen wäre unverhältnismäßig teuer, da könnte man ja gleich ein neueres Modell kaufen, und das alte landet irgendwie dann doch im Müll – leider.

Ich glaube, wir sind uns alle einig, dass das natürlich nicht nachhaltig ist. Und wir arbeiten jetzt hier in der Europäischen Union daran, dass das ein Ende hat. Raus aus der Wegwerfkultur, hin zur Reparatur. Die Lösungen, die da jetzt auf dem Tisch liegen, über die diskutiert wird, beinhalten zum Beispiel, dass Geräte haltbarer und leichter zu reparieren sein müssen. Dafür braucht es aber auch austauschbare Teile und einen leichteren Zugang zu diesen Ersatzteilen.

Wir fordern auch eine längere Garantie, und es braucht auch garantierte Software-Updates, damit die Produkte auch länger verwendbar sind. Und es braucht klar verständliche Informationen, ob und wie Geräte eigentlich reparierbar sind, damit man sich das beim Kauf auch gleich mit überlegen kann, ob das was Gescheites ist oder nicht.

Solche Maßnahmen müssen natürlich praxistauglich sein. Das heißt, wir wollen da keine Planwirtschaft haben, sondern es braucht gezielt abgestimmte Regeln für die jeweiligen Branchen.

Tomislav Sokol (PPE). – Poštovana predsjedavajuća, povjerenice, kolegice i kolege. istraživanja su pokazala da bi 77 posto potrošača radije popravilo nego zamijenilo neispravan proizvod. Međutim, brojne su prepreke koje potrošačima onemogućuju popravak proizvoda. Između ostalog, to su: trajanje popravka, nedostatak zamjenskih dijelova, cijena popravka odnosno kupnju novog uređaja i nedostupnost servisa za popravak. Uz to, potrošači mi se često žale da su kućanski proizvodi koje su kupovali njihovi roditelji dulje trajali od proizvoda koje danas kupujemo.

Da bismo građanima omogućili pravo na popravak proizvoda važno je, stoga, osigurati dostupnost zamjenskih dijelova te omogućiti potrošačima da prilikom kupnje dobiju informacije o očekivanom trajanju proizvoda pri njegovoj uobičajenoj uporabi, kao i mogućnosti njegovog popravka.

Dodatno, pozivam Komisiju da prilikom predlaganja zakonodavnog akta razmotri mogućnost produljenja garancije, a svakako da praksa koja neopravdano ograničava pravo na popravak ili dovode do kvarenja proizvoda uvrsti u crnu listu apsolutno nepoštenih poslovnih praksi. Minimum je to koje moramo učiniti da bismo zaštitili prava potrošača u Europi. Hvala lijepa.

Deirdre Clune (PPE). – Madam President, this week, the Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) highlighted that we need to reduce emissions now across all sectors. We need to make the ambitions of the circular economy a reality. That means ensuring that products last longer and can be repaired.

Consumers, of course, want to be empowered to make decisions based on the environmental and the overall cost of a product. We've all experienced the frustrating scenarios whereby the spare parts are not available or they are too expensive and the recommendation is to buy a new item, where the screen or the battery of our phone or iPad or electronic product can't be replaced and, again, the advice is to purchase a new product.

It's frustrating, it's costly and, in today's environmentally challenged world, it's not good enough. And there is a demand from consumers, we all know of the polling, such reports like this we have from numerous results; they want more information when purchasing – information on the durability, the ability to repair and the environmental impact of the production, use and disposal of the product. And these questions can and they will be addressed, through the supply chains, more innovative design and the wide availability of spare parts, similar items to local repair businesses.

But this won't happen without effective legislation and now, following the closing of Commission's public consultation, we look forward to that legislation and the introduction of the right to repair over the coming months.

Věra Jourová, Vice-President of the Commission. – Madam President, honourable Members, I would like to thank you for this debate, which is very encouraging for the Commission because I am pleased that we are so aligned on the aim for a more sustainable consumption.

Indeed, as Ms Schaldemose said, 'we do not have two and a half planets, we just have one'. So it's high time we do more for more sustainable consumption, which is more environmentally friendly. We try to do it in a holistic way, coordinating policy actions between different policy areas. Only such an approach can reconcile all related aspects and interests with the overall aim of more sustainable consumption and effective consumer rights, as well as the interests of the manufacturing industry and the retail and repair business.

As we heard here several times, we should avoid disproportionate costs. It must not be projected into increased prices for the consumers, and it should be a win-win situation, as Dita Charanzová said. We also heard, for instance from Mr Schwab and Mr Jurzyca, about the point or aspect of innovations. We should not hinder innovations by introducing measures which would go against technological development.

You spoke about refrigerators here and some domestic machines and devices. I love the manual meat grinder which I got from my granny. I love it. It's the oldest thing I have in my household. It's even older than me, and it's very sustainable. More than 70 years old. Can you imagine? This is real quality. But I do not think that we want to use these manual things forever so we understand that we have to be open to technological innovations as well.

Your resolution is a most valuable input and support for our common political aim to achieve more sustainable consumption. On behalf of the Commission, I can confirm that we strongly count on the European Parliament to support the Commission proposals on the table and the coming one and to deal with this in a swift manner.

Die Präsidentin. – Gemäß Artikel 136 Absatz 5 der Geschäftsordnung wurde ein Entschließungsantrag eingereicht (*).

Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet heute, Donnerstag, 7. April 2022, statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 171)

Robert Hajšel (S&D), písomne. – Som veľmi rád, že vďaka pozmeňujúcemu návrhu, ktorého som bol spoluautorom, sa nám podarilo zakázať zabudovanie tzv. kazítok do spotrebičov.

Po nadobudnutí účinnosti tejto právnej normy by sa mali výrobky navrhovať tak, aby vydržali dlhšie a zároveň aby sa dali bezpečne opraviť. Spotrebiteľ by mal mať súčasne bezplatný prístup k informáciám o opravách a údržbe. Je jasné, že výrobcom sa to veľmi nepáči, ale zabezpečenie opravy spôsobí posilnenie celého surovínového reťazca a umožní tvorbu nových pracovných miest. Odteraz budú musieť výrobcovia uvádzať na výrobku informácie o životnosti, a tým sa vytvorí tlak na ich dlhšiu životnosť.

(Die Sitzung wird um 11.47 Uhr unterbrochen)

(*) Siehe Protokoll.

PRESIDENZA: ROBERTA METSOLA

President

5. Wznowienie posiedzenia

(The sitting resumed at 12.02)

6. Głosowanie

President. – Nice to see you all here. Please place your voting cards in the machines.

We have a few important votes to take in the next few minutes so we now start the voting session.

6.1. Produkty lecznicze udostępniane w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej, jak również na Cyprze, w Irlandii i na Malcie (C9-0475/2021 - Pascal Canfin) (głosowanie)

6.2. Badane produkty lecznicze udostępniane w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej, jak również na Cyprze, w Irlandii i na Malcie (C9-0476/2021 - Pascal Canfin) (głosowanie)

6.3. Zwiększenie płatności zaliczkowych ze środków REACT-EU (C9-0127/2022) (głosowanie)

6.4. Magazynowanie gazu (C9-0126/2022 - Cristian-Silviu Buşoi) (głosowanie)

— *After the vote on the Commission proposal:*

Jerzy Buzek, on behalf of the Committee on Industry, Research and Energy (ITRE). – Madam President, as coordinator of the European Parliament's negotiating team on the gas storage proposal, and on behalf of all colleagues from the Committee on Industry, Research and Energy (ITRE), I would like to request to refer this file back to the ITRE Committee for negotiations.

(The request to refer the report back to committee was approved)

6.5. Ochrona w UE dzieci i młodzieży uciekających przed wojną w Ukrainie (B9-0207/2022, B9-0212/2022, B9-0213/2022) (głosowanie)

6.6. Konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 24–25 marca 2022 r., dotyczące m.in. ostatnich wydarzeń związanych z wojną w Ukrainie oraz sankcji UE wobec Rosji i ich stosowania (RC-B9-0197/2022, B9-0197/2022, B9-0200/2022, B9-0201/2022, B9-0203/2022, B9-0210/2022, B9-0211/2022) (głosowanie)

President. – Dear colleagues, this is a very, very important moment and a significant step. I think this position of this Parliament is clear and sends the strongest of messages of support to the people on the front line in Ukraine. Well done.

PRESIDÊNCIA: PEDRO SILVA PEREIRA

Vice-Presidente

6.7. Mechanizm oceny dorobku Schengen (A9-0054/2022 - Sara Skyttedal) (głosowanie)

6.8. Sytuacja w zakresie praw człowieka w Korei Północnej, w tym prześladowanie mniejszości religijnych (RC-B9-0183/2022, B9-0183/2022, B9-0184/2022, B9-0193/2022, B9-0194/2022, B9-0195/2022, B9-0196/2022) (głosowanie)

6.9. Sytuacja w zakresie praworządności i praw człowieka w Republice Gwatemali (B9-0179/2022, B9-0180/2022, RC-B9-0182/2022, B9-0182/2022, B9-0187/2022, B9-0190/2022, B9-0191/2022) (głosowanie)

6.10. Nasilające się represje w Rosji, w tym sprawa Aleksieja Nawalnego (RC-B9-0181/2022, B9-0181/2022, B9-0185/2022, B9-0186/2022, B9-0188/2022, B9-0192/2022, B9-0214/2022) (głosowanie)

— Após a votação da alteração 3:

Petras Auštrevičius (Renew). – Mr President, Russian Orthodox Patriarch Kirill, responding to a request that he intervenes with Russia's leaders, with whom he is in a very close partnership, to end the war in Ukraine, accused the West of disregarding Russia's security concerns and stoking tensions between the two countries in a bid to weaken Russia. He blessed the Russian troops fighting in Ukraine later.

Any religion can serve and become a tool in a war of propaganda and disinformation. That's why, dear colleagues, I prepare and ask your support for the following oral amendment, I quote: 'Condemns the role of Patriarch Kirill of Moscow, Head of the Russian Orthodox Church, for providing theological cover for Russia's war of aggression against Ukraine. Praises the courage of 300 priests of the Russian Orthodox Church who have signed a letter condemning the aggression, grieving over the ordeal of the Ukrainian people and asking to stop the war.'

(O Parlamento aceita pôr à votação a alteração oral)

6.11. Prawo do naprawy (B9-0175/2022) (głosowanie)

6.12. Preliminarz dochodów i wydatków Parlamentu na rok budżetowy 2023 (A9-0087/2022 - Niclas Herbst) (głosowanie)

6.13. Sytuacja w Afganistanie, w szczególności w zakresie praw kobiet (RC-B9-0198/2022, B9-0198/2022, B9-0199/2022, B9-0202/2022, B9-0204/2022, B9-0205/2022, B9-0206/2022) (głosowanie)

Presidente. – O período de votação está encerrado.

(A sessão é suspensa às 12h49)

VORSITZ: RAINER WIELAND

Vizepräsident

7. Wznowienie posiedzenia

(Die Sitzung wird um 15.04 Uhr wieder aufgenommen)

8. Przyjęcie protokołu poprzedniego posiedzenia

(Das Protokoll der vorangegangenen Sitzung wird genehmigt)

9. Zdrowie psychiczne (debata)

Der Präsident. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Erklärung der Kommission zur psychischen Gesundheit (2022/2619(RSP)).

Ich erinnere Sie daran, dass mit Ausnahme der ersten beiden Reihen, die für die Fraktionsvorsitzenden vorgesehen sind, freie Sitzplatzwahl besteht.

Nachdem Sie Ihre Abstimmungskarte in das Abstimmungsgerät eingeschoben haben, können Sie dann über Ihr Abstimmungsgerät spontane Wortmeldungen und blaue Karten beantragen.

Ich weise Sie auch darauf hin, dass Wortmeldungen im Plenarsaal weiterhin vom zentralen Rednerpult aus erfolgen, außer spontanen Wortmeldungen, blauen Karten und Bemerkungen zur Anwendung der Geschäftsordnung.

Věra Jourová, Vice-President of the Commission. – Mr President, I am extremely pleased to join you today to discuss mental health, which is a precious, essential, but also a vulnerable, good that we must all cherish and protect.

Sadly, two major crises have starkly reminded us of that: the COVID-19 pandemic and Russia's unprovoked military aggression against Ukraine. The brutal invasion of Ukraine has heaped suffering on its innocent people. Over four million people have already been forced to flee their country, leaving homes and loved ones behind. We are also extremely concerned at the psychological consequences of the invasion, especially on children and other vulnerable groups. We are therefore determined and are undertaking various immediate actions so as to offer them the right multi-level support to meet their mental health and well-being needs.

In the past few weeks my colleague, Stella Kyriakides, has visited centres for refugees in Poland, Helsinki and also in my home country of Czechia. In the centre of Poland, Ms Kyriakides witnessed over 8000 people, many of them children, who were sitting in silence. They were experiencing a collective trauma after suddenly having lost everything, the kind of trauma you and I can barely imagine. That's why we are taking actions and measures and, at the same time, exploring new ways to support the mental health needs of refugees from Ukraine with all our means.

Some of these include training courses and e-learning modules on migration and health, which are available in many languages on our health policy platform and the European Centre for Disease Prevention and Control website. They build on our experience of meeting migrant and refugee needs in 2015.

The Commission is also in touch with Mental Health Europe and several of their member organisations to understand and better respond to the complex challenges on the ground. In addition, under the EU4Health programme, we are intensely working on an agreement with the International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies to provide direct trauma treatment and mental health support on the ground. We will launch a call for proposals this month to implement best practices on the mental health of migrants and refugees so that we can support Ukrainian refugees.

Meanwhile, we also know that the ongoing COVID-19 pandemic will affect the mental health of our citizens for years to come. Since the start of the pandemic, we have taken a range of specific actions to support stakeholders, exchange knowledge and encourage best practice. Let me give you some examples.

The 2021 EU Health Award will reward community-based initiatives, alleviating the mental health impact of COVID-19. The award ceremony on 4 May will pay tribute to several outstanding actions and actors. In the same area, a call under the EU4Health programme to implement best practices tackling mental health challenges during COVID-19 closed on 25 January. Up to EUR 750 000 is available to help roll out two practices. Work on the ground is due to start in the autumn.

Mental health is a prominent and recurrent theme in the Commission's support for Member States. We have translated our concern into action and ramped up our support for health ministries and stakeholders. Last year saw the start of two major EU funded actions. In the first, ten Member States are working together on best practice around preventing depression. In the second, 21 Member States are working together on suicide prevention and community-based mental health services. The Commission's financial support totals EUR 7 million.

In February, to mark the European Year of Youth, we launched a call for proposals for two best practices, each with a EU 4 million grant, to support the mental health of vulnerable children and young people. This year's EU4Health work programme also provides for a EUR 1 million direct grant to the age adapted WHO Regional Office for Europe to provide capacity-building support for Member States through training and cross-national learning.

As announced in the EU Strategic Framework on Health and Safety at Work 2021-27, the Commission is also assessing emerging issues related to workers' mental health, in particular due to the digitalisation of the labour market. By cooperating with Member States and social partners, the Commission aims to develop guidance for action to address relevant challenges.

Given the need for awareness-raising and exchange of good practices on psycho-social risks at work, the European Union Information Agency for Occupational Safety and Health will launch a 'healthy workplaces' campaign for the years 2023-25 on creating a safe and healthy digital future, covering in particular psychosocial risks.

Honourable Members, these initiatives are not a one-off. They show we are stepping up our efforts on mental health and we won't stop there. Further actions will be included under the Commission's new Healthier Together Initiative to help Member States reduce the burden of non-communicable diseases. Mental health has also been reflected quite strongly in the discussions that took place in the Conference on the Future of Europe.

Tomislav Sokol, *u ime kluba PPE*. – Poštovani predsjedavajući, povjerenice, kolegice i kolege, mentalni poremećaji predstavljaju jedan od najvećih javnozdravstvenih izazova. Njihova rasprostranjenost, opterećenje koje uzrokuju za zdravstvene sustave, ukazuju na nužnost djelovanja na više razina. 2018. otprilike 13,5 posto svih bolničkih kreveta u EU-u bili su kreveti za psihijatrijsku njegu, a ovaj postupak se zasigurno povećao tijekom pandemije.

Znanstvenici ističu da su mentalni problemi često izraženiji uzrok obolijevanja i preranog umiranja nego tjelesne bolesti. Taj podatak ukazuje na potrebu ulaganja u mentalno zdravlje, uključujući rano otkrivanje i liječenje poremećaja, čime se doprinosi dobrobiti i gospodarskoj koristi pojedinaca i društva.

Pandemija COVID-19 i gospodarska kriza koja je uslijedila predstavljale su veliki teret za mentalno stanje građana, naročito za mlade ljude i osobe iz skupina s nižim dohotkom. Naši građani osjećali su neizvjesnost, promjenu svakodnevnih rutine, strah za egzistenciju te socijalnu izolaciju. Sukladno podacima Svjetske zdravstvene organizacije, u prvoj godini pandemije broj slučajeva anksioznosti i depresije porastao je za ogromnih 25 posto, što je izrazito zabrinjavajuće. Zaštita mentalnog zdravlja stoga treba biti prioritet Europske unije naročito u svjetlu pandemije, ali i posljedica rata u Ukrajini, posebno za velik broj izbjeglica iz te zemlje.

Ono što bih posebno istaknuo je da nam je potrebna zajednička strategija za mentalno zdravlje na tragu Europskog plana za borbu protiv raka. Nužno je da se na europskoj razini poveća učinkovitost i dostupnost sustava zaštite mentalnog zdravlja. Moramo poticati interdisciplinarnu suradnju, kao i povećanje integracije zaštite mentalnog zdravlja u primarnu zdravstvenu zaštitu. To će pridonijeti razvoju zdravstvenih usluga koje pružaju usmjereniju i koordiniranu skrb osobama s mentalnim poremećajima. Također, potrebna je uspostava mreža za razmjenu znanja za učinkovitu provedbu najboljih praksi.

Zaključno, istaknuo bih nužnost većeg ulaganja od strane država članica, ali i Europske unije u mentalno zdravlje odnosno programe zaštite i unapređenja mentalnog zdravlja, naročito kod djece i mladih. Hvala lijepa.

Sara Cerdas, *em nome do Grupo S&D*. – Senhor Presidente, Senhora Vice-Presidente, Colegas, na União Europeia, os problemas de saúde mental afetam mais de 80 milhões de pessoas e o suicídio é a segunda causa de morte entre os jovens dos 15 aos 29 anos. A saúde mental é então um problema do presente que compromete irreversivelmente o futuro da União.

Se os dados mostram algumas melhorias na atualização da legislação sobre saúde mental nos diferentes Estados-Membros, os níveis de implementação ainda deixam muito a desejar. É, por isso, necessário melhorar hoje o acesso aos serviços de saúde mental na comunidade e investir no desenvolvimento de políticas multissetoriais que reconheçam a natureza multifatorial da doença mental. Precisamos de recolhas padronizadas de dados, de serviços de saúde que deem resposta aos problemas de saúde mental e de políticas baseadas na melhor evidência científica. É também, acima de tudo, essencial, combater o estigma e a exclusão social e laboral de todos os que sofrem com a doença mental.

E a Covid-19 ainda trouxe mais urgência a esta temática, nós sabemos. E, como o meu colega anteriormente referiu, a prevalência global de ansiedade e depressão aumentou em 25% relativamente a dados pré-pandémicos. Durante a pandemia, os serviços foram interrompidos, a telemedicina acentuou, em alguns casos, as desigualdades digitais pré-existent e dificultou a acessibilidade à saúde. É urgente reduzir estas iniquidades.

Presidente, termino. Já passaram mais de 40 segundos desde que comecei a intervenção e uma pessoa já morreu por suicídio e 20 o tentaram. São estas as estatísticas. É urgente fazermos mais. É urgente fazermos melhor.

Dragoş Pîslaru, *on behalf of the Renew Group*. – Mr President, it is a little bit sad that we discuss at this late time in the plenary session about such an important topic.

Mental health was already a critical issue in the European Union after the COVID-19 pandemic. But right now, with the aggression and the crisis that is caused by Russia, with the energy prices going up, we might have second pandemics. The pandemics of depression and anxiety caused by uncertainty, by hardship, by lack of hope. And we need to give back hope to the European citizens.

We appreciate the efforts done in the field of occupational health and safety related to the agenda of the Swedish Presidency and all the efforts. We appreciate also the strategy on care. But as the Chair of the Employment and Social Affairs Committees, as a Renew Europe Member, I am coming today with the proposal towards you.

Our citizens need a European strategy for mental health, for prevention, treatment and monitoring mental problems. Thank you so much. And we are looking forward to seeing that initiative.

Tilly Metz, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Monsieur le Président, chère Commissaire, chers collègues, la santé mentale de nombreux citoyens et citoyennes a été mise à rude épreuve et elle l'est encore à cause de la pandémie de COVID-19, suivie de la guerre en Ukraine et de la crise socio-économique qui en découle.

Les systèmes de santé doivent faire face à des niveaux de stress, d'anxiété et de dépression élevés et variés. Les jeunes socio-économiquement défavorisés sont particulièrement exposés à ce risque. Des bouleversements radicaux et des changements sociaux rapides, y compris l'exposition soudaine à la pauvreté, l'abus de pouvoir ou les peurs existentielles, peuvent déclencher une détresse psychologique, d'autant plus que ces jeunes n'ont souvent ni les possibilités, ni les moyens de trouver un soutien adapté à leurs besoins, et que dans tous les pays les problèmes de santé mentale sont beaucoup plus fréquents chez les personnes les plus démunies.

Afin de remédier à ces problèmes, nous devons mettre en place une stratégie européenne sur la santé mentale, qui mette en exergue, plus particulièrement, les problèmes de santé mentale rencontrés par les enfants et les jeunes adultes. Il est urgent aussi que nous proposons des services de soutien psychologique à bas seuil, des services qui soient accessibles et abordables. L'accès à ces services doit être facile et sans contrainte. Il est nécessaire d'analyser et d'enlever les barrières qui entravent l'accès aux soins et au soutien psychologique d'urgence.

Dans ces moments extrêmement difficiles, nous nous devons de proposer des mesures sociales et financières destinées aux jeunes immigrés, à ceux appartenant à des groupes de minorités ainsi qu'aux personnes vivant dans des situations de précarité économique. Il est également essentiel de favoriser la prévention, le diagnostic précoce et un accès direct au soutien psychosocial individualisé afin de garantir un prompt rétablissement.

Madame la Commissaire, il est temps de proposer une stratégie européenne pour la santé mentale. J'appelle la Commission à prendre aussi en compte la résolution du Parlement de juillet 2020 plaidant pour un plan d'action européen sur la santé mentale afin de faire face aux multiples facettes de la santé mentale, et plus particulièrement chez les jeunes et les enfants.

Joachim Kuhs, im Namen der ID-Fraktion. – Herr Präsident! Guten Tag, Frau Jourová, liebe Kollegen! Wir sind uns, glaube ich, alle einig, dass es hier um ein zentrales, wichtiges Thema geht, was nicht nur vordergründig betrachtet werden kann, als wäre jetzt die COVID-Krise oder auch die Ukraine Krise daran schuld, dass es so hochgegangen ist.

Wir haben schon seit Jahren die Grundlagen gelegt dafür, dass unsere Kinder, dass unsere Gesellschaft ihre Wurzeln verloren haben. Wir kappen unsere eigenen Wurzeln, wir zerstören unsere Fundamente, indem wir zum Beispiel versuchen, unseren Kindern ihre Identität, die sie in 99,99 Prozent aller Fälle klar wissen – dass sie eben wissen, der eine ist ein Junge und das andere ist ein Mädchen –, zu zerstören. Wir lassen sie hilflos und gestrandet und ohne irgendeinen Plan für ihr Leben da liegen und wundern uns dann, dass sie nicht mehr wissen, ob sie jetzt normal sind oder nicht normal sind.

Das ist doch die eigentliche Ursache unserer Verlorenheit, die wir hier eigentlich auch haben. Wir haben in einer gewissen Weise unseren Kompass nicht beachtet, wir haben unser Ziel aus dem Auge verloren. Ich möchte daran erinnern, dass zum Beispiel in der amerikanischen Unabhängigkeitserklärung *the pursuit of happiness* – das Streben nach Glück – als ein unveräußerliches Recht festgeschrieben worden ist. Das Streben nach Glück – wir tun alles, um dieses Streben nach Glück zu vermeiden, zu verhindern und unseren Kindern Prügel zwischen die Beine zu werfen, damit sie nicht in der Lage sind, hier wirklich klar zu erkennen, wer sie sind und was sie in ihrem Leben erreichen wollen. Wir rauben ihnen im Grunde genommen ihre Lebensziele.

Ich glaube, wir müssen wieder zurückkehren zu den Fundamenten. Wir müssen zurückkehren zu dem, wo zum Beispiel ein Augustinus schon vor 1700 Jahren gesagt hat: Wir ruhen nicht, unser Herz ruht nicht, es sei denn, es ruht in dir, o Gott. Wenn wir unseren Kompass und unsere Verankerung mit dem Göttlichen verloren haben, dann müssen wir uns nicht wundern, dass wir nicht mehr wissen, wie es weitergeht. Das müssen wir unseren Kindern vermitteln. Da müssen wir wieder zurückkehren zu diesem Normalen, zu dem, was ganz normal ist für jeden von uns.

Mit Gottes Hilfe und mit Hilfe meiner Frau haben wir vier Mädchen und sechs Jungs großgezogen. Die sind alle auch durch die Pubertät gegangen. Die hatten auch ihre Probleme und ihre Schwierigkeiten, aber keiner von denen hat irgendwo mal riesige Probleme bekommen. Gott sei Dank! Und Gott sei Dank waren wir jetzt auch in dieser COVID-Krise resilient genug, um auch das alles zu überstehen. Trotzdem dürfen wir die Herausforderungen nicht einfach so auf die Seite schieben. Ich bin auch dankbar für jede Hilfe, die die Menschen bekommen, die Probleme haben. Aber lassen Sie uns klar sein: Allein diese medizinischen Hilfen für *mental health*, die reichen nicht aus. Wir brauchen eine Rückkehr zum Normalen.

Elżbieta Rafalska, w imieniu grupy ECR. – Panie Przewodniczący! Pani Komisarz! Koleżanki i Koledzy! W grudniu w Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych odbyło się wysłuchanie na temat zdrowia psychicznego w świecie cyfrowym w dobie po pandemii. Temat jest niezwykle ważny i aktualny, chociaż wcale nie nowy. Cyfryzacja i praca zdalna są mieczem obosiecznym. Z jednej strony dają pracownikom większą autonomię, możliwość pracy z domu i teoretycznie oszczędność czasu, z drugiej strony okazuje się, że życie zawodowe i rodzinne zaciera się, a godziny pracy często się wydłużają. Izolacja i brak kontaktów społecznych odcisnęły piętno na zdrowiu psychicznym wszystkich grup wiekowych. Kontakty społeczne okazały się bezcenne. Są nie do zastąpienia. Pojawił się też aspekt fizyczny – brak ruchu, niemożność uprawiania sportu wskutek niedostępczej infrastruktury czy niekiedy wręcz zakaz opuszczania domu miały swój przyczynek do pogarszającej się sytuacji w zakresie zdrowia psychicznego.

Prawa pracowników, w tym do odłączenia się, powinny być poszanowane. Równie istotne są zasady bezpieczeństwa i higieny pracy. W pracy zdalnej brak ruchu i długie godziny przy biurku często bez właściwego wyposażenia domowego biura niosą za sobą ryzyko zaburzeń mięśniowo-szkieletowych, otyłości i cukrzycy. Natomiast w zakresie opieki zdrowotnej należy zapewnić nie tylko dostęp do lekarzy pierwszego kontaktu czy specjalistów, często w niektórych państwach członkowskich skandalicznie ograniczone lub niemożliwe w trakcie pandemii, lecz także do wsparcia psychologów i terapeutów.

Inwestycje w lepsze warunki pracy, lepsze zarządzanie sytuacjami stresogennymi zwiększą wydajność i poprawią samopoczucie pracowników. Wypaleniu zawodowemu czy stanom lękowym można przeciwdziałać. Potrzebne są pilne działania, i te europejskie, i krajowe, i nie można ich odkładać na potem.

Kateřina Konečná, za skupinu *The Left*. – Pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážená paní komisařko, po dvou letech pandemie COVID-19, kdy nám obrovským způsobem stoupla četnost sebevražedných myšlenek až u 70 % procent hospitalizovaných pacientů, o několik set procent stoupl počet výjezdů záchranných služeb kvůli sebepoškození dětí, došlo k rozvoji nových depresivních a úzkostných poruch, a to zejména u dětí, které dosud nebyly v psychiatrické péči, došlo k nárůstu poruch příjmu potravy, přichází doba, kdy potřebujeme pro další desítky tisíc dětí péči, a my ji nemáme. My to nevyřešíme dnes, tady a hned. Ale jsem velmi ráda, že Komise komplexně začíná přemýšlet o tomto problému, protože tento problém se bude řešit desetiletí. Ale není možné akceptovat dlouhodobý nedostatek dětských psychiatrů, který je spojen nejenom se zdravotnictvím, ale především se školstvím, protože tam to všechno začíná, na lékařských univerzitách. Musíme motivovat mladé lékaře k tomu, aby dětskou psychiatrii studovali, dělali a aby to pro ně bylo zajímavé. To jsou všechno věci, které jsou na stole, a já pevně věřím, že Komise se toho opravdu vážně ujme a že si třeba časem řekneme, že se nám to povedlo.

Sunčana Glavak (PPE). – Poštovani predsjedavajući, poštovana povjerenice, kolegice i kolege, vremena u kojima živimo izazovna su za očuvanje našeg mentalnog zdravlja, a upravo danas, na Svjetski dan zdravlja, moramo se upitati jesmo li u posljednje dvije godine iscrpili svoje emocionalne rezerve. To je bilo vrijeme svakodnevnice adaptacije na stres jer, osim genetske uvjetovanosti, upravo je mentalno zdravlje podložno brojnim čimbenicima poput sukoba socijalno-ekonomske pozadine, a sada i rata. Nošenje sa stresnim situacijama zahtijeva od nas prilagodbu i pronalaženje primjerenih strategija. Radi se o ozbiljnom problemu koji, budimo ozbiljni i recimo otvoreno, još uvijek je u nekim zemljama tabu tema.

Procjenjuje se kako su troškovi povezani s lošim mentalnim zdravljem u Europskoj uniji u predpandemijskom razdoblju dosežali 600 milijardi eura godišnje, oko 4 posto BDP-a. Očekuje se da bi ova brojka mogla biti puno veća u postpandemijskim godinama. Pri tome treba istaknuti posebno najizloženije skupine poput zdravstvenih djelatnika, mladih i djece. Radi se zapravo o horizontalnom pitanju na koje utječu politike u nizu sektora osim u zdravstvu, uključujući obrazovanje, zapošljavanje, borbu protiv siromaštva te brojnih drugih. Iz tog razloga smatram da nam je potreban holistički pristup kako bismo pružili adekvatne i održive odgovore na ovaj rastući zdravstveno sociološki izazov.

Posljednjih šest tjedana svjedoci smo svakodnevnim potresnim scenama iz ratom pogođene Ukrajine. Nasilju, smrti i nesigurnosti. Podržavam napore Komisije država članica zdravstvenih profesionalaca, kao i običnih ljudi koji u svakodnevnim kontaktima pomažu osobe raseljene iz Ukrajine. Hvala vam na svim vašim bezuvjetni iskazima solidarnosti. Pozivam Komisiju, ali i vas kolegice i kolege, na snažni angažman oko ove bitne teme. Uz svu dosadašnju potporu, ona još uvijek nije dovoljna. Problemi mentalnog zdravlja zaslužuju veću pažnju javnosti te izdašnije resurse za podršku, istraživanje i liječenje. Hvala vam lijepa.

Radka Maxová (S&D). – Pane předsedající, paní komisařko, už před pandemií COVID-19 se problémy duševního zdraví týkaly asi 84 milionů Evropanů. A tohle číslo se ještě zdvojnásobilo právě během pandemie. A to nás stálo a stojí více než 4 % HDP, tedy více než 600 miliard EUR. Pandemie měla také dopad na psychické zdraví dětí. Výrazně stoupla četnost sebevražedných myšlenek. Mnoho dětí začala trápit deprese nebo úzkostlivé poruchy. A stoupl také počet poruch příjmu potravy nebo sebepoškození. Dále se prohloubily potíže způsobené sociálním odloučením a problémem fyzického a psychického domácího násilí. S tím spojený problém je nedostatek dětských psychiatrů a psychologů. Situace v rámci Evropské unie se liší, ale v některých oblastech je péče zcela nedostupná anebo je dostupná až ve chvíli, kdy dítě pomýšlí na sebevraždu nebo se o ni už pokusilo. Péči o duševní zdraví nelze tedy nadále považovat za okrajové téma. Potřebujeme evropskou strategii v oblasti duševního zdraví. Ta se musí zabývat duševním zdravím ve všech jeho aspektech od prevence přes léčbu až po péči a pokrývat všechna odvětví politiky jako oblast zdraví, zaměstnanosti, financí, vzdělávání a také sociálních služeb. Ke zvýšení povědomí o duševním zdraví pomůže také vyhlášení Evropského roku duševního zdraví, který by urychlil destigmatizaci a poskytl zúčastněným stranám platformu pro výměnu a sdílení zkušeností a osvědčených postupů.

Véronique Trillet-Lenoir (Renew). – Monsieur le Président, Madame la Commissaire, merci pour les efforts que vous faites, mais il est temps pour la Commission de proposer une véritable stratégie européenne pour la santé mentale.

Plusieurs instruments existent et présentent déjà une dimension de santé mentale. Santé au travail, salaire minimum, garantie pour l'enfance, fonds social européen: nous devons les articuler. Pour être plus efficace, notre approche devra être globale. La santé mentale est déterminée par des facteurs individuels et collectifs. Elle doit donc être prise en compte dans toutes les politiques européennes. Cela nécessite un engagement des États membres, mais aussi une coordination européenne des initiatives et des actions. Nous avons besoin de financements, mais aussi d'indicateurs pour cibler les domaines prioritaires, sur le modèle du registre des inégalités du cancer, car là aussi, la réduction des inégalités doit être prioritaire.

Alviina Alametsä (Verts/ALE). – Mr President, this is the most important topic, also because of the crisis in Ukraine and the trauma that this is causing. A lack of mental health services threatens lives and human rights. I have also experienced that myself. When I was 15, we had a shooting at my school, because the shooter didn't get the mental health aid that he was seeking before it was too late. And I myself suffered from depression. I think that this is something we must address here, because we know the solutions too. It is not a mystery how to solve mental health issues. We need to have therapy. Psychotherapy is effective; we know this from studies. In just four sessions, you can decrease depression symptoms. We need income, housing for people, and to reduce violence, because that leads to trauma, which is also a big cause of mental health problems. And this is, of course, something we must fix because as much as 50% of people who suffer from a mental health illness never get the help that they need. I am asking, as my colleagues have too, for a European Union mental health strategy and for more funding for mental health care and also research on this topic. We really do owe this especially to the children and young people who are suffering today.

Ангел Джамбазки (ECR). – Г-н Председател, г-жо Комисар, колеги, този въпрос и този дебат идват доста навреме след години, в които паниката и истерията владееха медиите. След години, в които гражданите на държавите членки на Европейския съюз бяха поставени в ситуация на тревожност и на напрежение, и е ясно, че това ще се отрази върху тяхното и ментално, и психично здраве.

Затова, уважаеми колеги, и най-вече към вас, уважаема г-жо Комисар, въпросът е следния и коментарът е следния. Ясно е, че преживяхме две години на несигурност, на паника, на трагедии. Нещо, което не се е случвало в рамките на последните повече от 100 години след испанската чума. Въпросът е какво направи Европейската комисия за тези две години и повече? Каква беше нейната реакция, какви бяха съобщенията, които изпращаше Европейската комисия, какви бяха действията, които предприе Европейската комисия, за да запази, да съхрани, да успокои гражданите на държавите членки на Европейския съюз? Какви бяха средствата, които бяха похарчени за различните видове кампании от тези, които вълдяваха хората всеки ден, във всяка една медия, без значение дали е електронна, дали е социална мрежа, дали е печатна медия, в които се говореше непрекъснато за заплахата, за страх, за пандемия, за край, за нещо, което е извънредно и което е опасно.

Затова, уважаема г-жо Комисар, хубаво е да разберем колко струваше пропагандата на Европейската комисия по време на пандемията и ще разберем как това се е отразило върху психичното здраве на гражданите.

José Gusmão (The Left). – Senhor Presidente, a garantia do direito à saúde mental pressupõe a regulação da atividade das empresas e a existência de serviços públicos de fiscalização das condições de trabalho e de saúde que têm sido, infelizmente, enfraquecidos um pouco por toda a Europa. Mas exige também o regresso a um paradigma de proteção dos direitos do trabalho que impeça as situações de precariedade, de abuso, de arbitrariedade e de violência no local de trabalho. E nisto não estamos todos de acordo.

A mesma direita que defendeu a desregulação das relações de trabalho, a mesma direita que defendeu a desregulação dos horários de trabalho, a mesma direita que se opõe, e continua a opor-se, a uma diretiva sobre o direito a desligar, a mesma direita que defendeu políticas de austeridade e de privatização dos serviços públicos, nomeadamente dos serviços públicos de saúde, vem hoje aqui chorar lágrimas de crocodilo com as consequências dessas políticas na saúde mental de tantos trabalhadores, em tantos países da Europa. De lágrimas de crocodilo não precisamos.

Deirdre Clune (PPE). – Mr President, as we discuss mental health it is so important that we take time to reflect on the Ukrainian people at this time and the horrendous experiences that they're going through, experiences that will leave them both young and old, severely traumatised.

And I say to the Commissioner: you've outlined how we can help in this area through effective strategies that require political leadership, coordination and cooperation across organisations and, of course, sufficient resources to implement these strategies. We must be aware that these people will suffer for years to come. And, of course this year, 2022, is the European Year of Youth. And our young people, I believe, have had an enormous burden to bear over the last number of years, and their mental health most definitely has suffered: lack of engagement and socialising with their peers, gaps in their education that some may never be able to fill or get the opportunity to close, unemployment at a time when they should be advancing and building experiences and isolation that nobody should ever have to suffer at a time when they most need engagement and interaction for social development.

We must be prepared for the impact of this amongst our young people, some who may have had difficulties previously that would have been accentuated during COVID and others find themselves unable to cope now in this new world to them. So we must support them, keep them to the fore and recognise that, as one of our previous speakers has said, we know the solutions and we need now to engage and support.

Patrizia Toia (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, potremmo tristemente dire che in Europa c'è una specie di fantasma che si aggira, che è invisibile perché noi non vogliamo vederlo, perché sta nascosto nelle famiglie, nella loro disperazione, nella loro solitudine, in poche strutture di cura. Parlo della malattia mentale, per la quale noi tutti abbiamo la grande colpa di aver lasciato sole le famiglie, sole le persone che ne soffrono e di averle un po' dimenticate. Ecco perché dico che è un fantasma, perché non vogliamo vederlo e continuiamo a non vederlo.

A questa gravità della malattia mentale vera e propria, delle patologie mentali e psichiatriche, si sono aggiunti oggi tanti altri problemi di disagio psicologico: l'effetto post-COVID per i giovani, la realtà delle fasce più vulnerabili e anche delle donne soggette a violenze o delle vittime di violenza.

Insomma, noi abbiamo il dovere di indagare tutti questi aspetti e di affrontarli. Allora dico, signora Commissaria ma tutta la Commissione, che noi dobbiamo davvero affrontare questo problema. Sono poco studiate queste realtà: c'è poca ricerca, anche nell'ambito di Orizzonte si fa poca ricerca sulle malattie mentali, vi sono poche strutture di cura e di riabilitazione e pochissima prevenzione.

Allora la mia richiesta è che si elabori un piano d'azione, come abbiamo fatto per il cancro e per altre patologie: occorre un piano d'azione europeo.

Alin Mituța (Renew). – Domnule președinte, doamna comisară, acum câteva luni am fost în vizită la liceul pe care l-am absolvit. Știți ce mi-au spus elevii de acolo? Mi-au spus că se simt sub o presiune imensă, din cauza standardelor false pe care le impune *social media*, că se simt singuri, din cauza faptului că au stat prea mult izolați în case din cauza pandemiei. Știm deja de ceva vreme că epoca vitezei în care trăim, dar și *social media*, vin la pachet cu stres și anxietate, cu consecințe asupra sănătății noastre mintale.

Dar pandemia și acum, războiul au făcut ca ele să devină și mai grave. Trebuie să luăm foarte în serios aceste probleme, până nu e prea târziu. Altfel, riscăm să avem generații întregi cu probleme de anxietate cronică și inadaptare socială. Avem nevoie cât mai curând de un plan european pentru sănătate mintală, care să ajute în special tinerii europeni, dar și ucrainenii care fug îngroziți de război.

João Pimenta Lopes (The Left). – Senhor Presidente, as alterações profundas provocadas pela COVID-19 no quotidiano das pessoas impactaram, e impactam ainda, na sua saúde mental e bem-estar psicológico. São necessárias respostas urgentes e medidas concretas para garantir a prestação universal de cuidados de saúde, de proximidade e qualidade.

É necessário mais investimento na saúde para promover a cobertura regular dos serviços hospitalares de psiquiatria e saúde mental, sem assimetrias, serviços comunitários, articulados com serviços hospitalares e com os cuidados de saúde primários públicos, contribuindo para a prevenção, diagnóstico e tratamento; dotar os serviços públicos de saúde com o número adequado de profissionais, médicos, enfermeiros, psicólogos e outros técnicos de saúde mental, valorizando as carreiras e a sua colocação onde mais falta fazem; intervir precocemente na saúde mental da primeira infância e adolescência, articulando as unidades de saúde com a escola.

No Dia Internacional da Saúde, importa afirmar a importância e imperativa necessidade de investir e reforçar o Serviço Nacional de Saúde público, de qualidade, gratuito, que comporte a dimensão da saúde mental, intervindo na prevenção e promoção da saúde em proximidade com as populações.

Domènec Ruiz Devesa (S&D). – Señor presidente —querido Rainer—, según la OCDE, el número de personas que sufren ansiedad y depresión ha aumentado sustancialmente desde marzo de 2020, incluso, en el caso de España, mi país, por poner un ejemplo, se ha duplicado. Es algo que ya han comentado muchos diputados: el impacto de la pandemia, ahora el impacto de la guerra.

Pero creo que la cuestión de la salud mental, cuyo estigma, por cierto, tenemos que contribuir a borrar, es muy anterior. Creo que habría que retrotraerse al inicio de la era neoliberal —finales de los setenta, principios de los ochenta—, con esa falta de énfasis en la política social que hemos tenido en estos cuarenta años.

Por tanto, este cambio de era en el que vivimos debe ser la gran oportunidad para avanzar en esa estrategia europea de salud mental que debe ponerse en marcha, y también para fomentar la educación emocional desde la primera infancia, invirtiendo en niños de entornos desfavorecidos. En este sentido, la Garantía Infantil desempeña un papel fundamental.

Valter Flego (Renew). – Poštovani predsjedavajući, povjerenice, dame i gospodo, zbilja mi je jako drago da danas, na Svjetski dan zdravlja, pričamo upravo o mentalnom zdravlju jer nema zdravlja bilo koje osobe bez mentalnog zdravlja. Znamo, naime, da se mentalno zdravlje najjednostavnije može opisati kao stanje u kojem se svaka osoba može uspješno nositi sa svakodnevnim stresnim načinom života. I jasno je da ono ovisi o utjecaju okoline, ali i o socio-ekonomskim okolnostima, a one su, znamo svi, u ove posljednje dvije godine sve osim jednostavne i lagane.

Upravo zbog toga, dame i gospodo, smatram da nacionalne zdravstvene politike bi trebale puno više pozornosti i konkretnih aktivnosti učiniti oko promocije važnosti mentalnog zdravlja i konkretnog rada na njemu. Posebice je to, naravno, važno za djecu i mlade, te se nadam da to i države članice odnosno nacionalne vlade i resorno ministarstvo shvaćaju, a i Europska komisija, kako bi zajedno učinili pozitivne pomake na ovom tako važnom pitanju. Hvala na pažnji.

Spontane Wortmeldungen

Seán Kelly (PPE). – Mr President, this is a very important topic and I would like to compliment my colleague behind me, Maria Walsh, who has done tremendous work here in Parliament and elsewhere on this whole topic.

As has been said, COVID-19 put a huge mental strain particularly on young people, who couldn't go to school, who were not able to meet their friends, who couldn't play, and of course, on elderly people, who were locked at home and couldn't see their families for long periods. Then, as the Commissioner pointed out, along comes the Ukraine war, caused by the war criminal Putin, and refugees coming here under enormous mental strain. Of course, we are very pleased that so many people in Europe are welcoming them and making it easy for them, despite the fact that it leads to a rise in the cost of living. And of course, that's putting strain, particularly on a lot of people who are close to energy poverty and other types of poverty. So it's good we discuss it and that we do a European strategy.

Billy Kelleher (Renew). – Mr President, I too welcome the opportunity to speak on this very important issue and I want to compliment all colleagues across all political parties that keep this very much to the fore in the European Parliament.

Of course, there are significant challenges now because of the COVID-19 pandemic, social isolation, individual isolation, the changes in economic circumstances of families and individuals and now, on top of that, the significant challenge that Europe faces and its obligations to ensure that we put in place the necessary resources around child psychiatrists, psychotherapy and counsellors to address what will happen and is happening in the months and years ahead with regard to refugees coming into Europe from across Ukraine.

We have an obligation to increase the capacity of our health services, to provide support for children who have been scarred and who have been damaged and potentially destroyed. If we don't step in in time and provide the necessary supports around child psychiatrists, psychotherapy and counselling, we owe that to the children of Europe, be they Ukrainian or be they French or Irish. Let's deal with mental health pan-European to ensure that every child has an opportunity.

Mick Wallace (The Left). – Mr President, Ireland spends just 6% of its total health budget on mental health; Germany spends 12%; Norway 13.5% and France 15%. More than 3300 children are waiting for a consultant appointment with the Children and Adolescent Mental Health Service in Ireland. Acute adult psychiatric units are operating at almost 90% occupancy, yet the safe occupancy level is at 85%.

We have a medicalised mental health model that all stakeholders appear to agree is a massive problem. Yet, still we have little or no public health talk therapy. In her statement last October, Commissioner Kyriakides said EUR 7 million will be invested in projects to prevent depression and suicide and to support more person-centred, community-based mental health services. In 2019, the HSC in Ireland admitted that it needed EUR 189 million to fully implement the staffing requirements alone that were set out in a vision for change that was going to deal with our failure to supply mental health services.

The Commission's EUR 7 million is a drop in the ocean.

Maria Walsh (PPE). – Mr President, some six years ago, a total of 84 million people suffered from mental health. And since then, we've been challenged to no end with the new realities of a pandemic and now a war.

Balanced mental health is, of course, everything. Without it, we struggle to cope, adapt, maintain a good quality of life. We are currently living in a silent pandemic and no one deserves to suffer in silence.

I ask the Commission and the Council to dedicate 2023 to an EU year that looks at mental health and develop an EU-wide mental health strategy, now and for all. I particularly like to highlight our staff, our teams and our advisors that work tremendously hard in these institutions that are experiencing and facing burnout and mental health pressures at work and at home. As Dragoş Pişlaru, our EMPL chair, shared, this debate deserves to be on a time when Parliament is full. We cannot continue to stigmatise mental health yet mourn the loss of it.

(Ende der spontanen Wortmeldungen)

Věra Jourová, Vice-President of the Commission. – Mr President, honourable Members, thank you very much for sharing your insights with me this afternoon. I had no doubt that our concern about the mental health of our population is very much a shared one.

I must say we are very encouraged by the Parliament's ongoing strong support for European mental health action. I have heard the calls for a new strategy. The Commission's new Healthier Together EU Non-Communicable Diseases Initiative will very much provide a hands-on approach to help Member States reduce the burden of non-communicable diseases.

Mental health and neurological disorders form one of the five thematic strands in Healthier Together, which will also address health inequalities and encourage integrated approaches. Member States, health authorities, stakeholders, international organisations and Commission departments are working together on a plan of action to which we would certainly welcome further input from all of you in this House. Underpinning the plan, we will have a mapping exercise of legal frameworks, initiatives and financial instruments from Commission departments to make sure that we work across sectors as efficiently as possible and maximise opportunities.

In this place, I would like to also share something from my portfolio and my preparedness to cooperate on this plan, because in my portfolio I deal a lot of with the impact of social media and the internet on our society. We are still missing sufficient research on how strong and how negative this impact is on the young generation and on children, but we already see from different surveys that there is a loss of social contacts, there is an isolation, and there is also the fact that, at this moment, reality is still better than what we see in the digital mirror.

All this together has a negative impact on young people and on children, especially in the situation when the father is Instagram and the mother is TikTok. I think that there is a space to do something, to raise awareness, to campaign, to influence society, parents and schools because we cannot organise the free time of children, but we can influence those who can do that.

We should also think about how to use the future digital tax because the tax should be used for reparation of the things which have been damaged, also by means of social media. This is just my humble contribution, which I want to come with when we work together in the Commission on this plan.

Honourable Members, I know that Parliament is finalising a report on this issue and my colleague, Commissioner Kyriakides, and I very much look forward to reading it and to pursuing our fruitful cooperation with you on this most important issue of mental health that concerns us all because mental health really matters.

Der Präsident. – Vielen Dank, Frau Kommissarin Jourová. Die Aussprache ist damit geschlossen.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 171)

Josianne Cutajar (S&D), in writing. – Each passing year, mental disorders affect an increasing number of Europeans, with an exacerbation due to the COVID pandemic. While mental health issues represent a reason of concern for patients and their families, the situation they experience everyday is very often still surrounded by stigma. We must urgently address this and enable a new paradigm: nobody should feel ashamed for being proactive about their mental health. Encouraging people to speak openly about their condition, supporting them to seek professional help, promoting a culture of self-care: there are many ways to improve the quality of life of mental health patients. We cannot wait any longer to address this reality effectively. I urge the European Commission to do more. We need specific, measurable initiatives. A stronger focus on well-being instead of simply measuring the success of people and countries through economic indicators can also contribute to resetting priorities, including in policy-making. Furthermore, I reiterate the call for a European Year on Mental Health. We will only accomplish our mission when people will start taking care of their mental health unashamedly just as much as they do for their physical one.

10. Wyjaśnienia dotyczące sposobu głosowania

Der Präsident. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgen die Erklärungen zur Abstimmung.

10.1. Mechanizm oceny dorobku Schengen (A9-0054/2022 - Sara Skyttedal)

Mündliche Stimmerklärungen

Vlad-Marius Botoș (Renew). – Domnule președinte, spațiul Schengen este unul dintre marile atuuri ale Uniunii Europene. O piață comună, libera circulație a persoanelor în interiorul Uniunii, sunt posibile tocmai datorită acestui spațiu. Este așadar firesc să facem totul pentru ca aceasta să funcționeze cât mai bine, regulile de control să fie cât mai transparente. Existența granițelor interne a fost o adevărată povară în perioada de pandemie, când unele state membre au reintrodus controalele la graniță, îngreunând astfel nu doar circulația persoanelor, ci și schimburile economice, prin timpii de așteptare la granițele interne.

Noi, în România, vedem cât este de dificilă integrarea reală în piața unică, atunci când nu ești membru al Spațiului Schengen. Am votat astăzi îmbunătățirea mecanismului de evaluare, pentru că regulile clare aduc cu sine creșterea șanselor României de a adera mai repede la această zonă, iar odată cu aderarea, cresc șansele de coeziune, șansele întreprinderilor mici și mijlocii de a face parte cu adevărat din piața unică europeană.

Ангел Джамбазки (ECR). – Г-н Председател, колеги, гласувахме против този доклад по една много проста причина. Темата Шенген е пълното, абсолютно доказателство за двуличието, лицемерието и двойния стандарт на Европейската комисия.

От години Европейският парламент, Европейският съюз и Европейската комисия отлично знаят, че България, Румъния и Хърватска са изпълнили всички критерии за членство в Шенгенското пространство, но не ни допускат там. Това ни нанася транспортни щети и това донася щети на нашата икономика.

Но тези причини се коренят само и единствено във вътрешнополитическите драми на държавите от сърцето на Европейския съюз, като например Холандия. Заради техните вътрешни проблеми и причини, България, Унгария, Румъния и Хърватска имат такива гранични проблеми. Зашото са на границата на Шенгенското пространство. Това е неприемливо и недопустимо, поради което гласувахме против.

10.2. Prawo do naprawy (B9-0175/2022)

Mündliche Stimmerklärungen

Billy Kelleher (Renew). – Mr President, I strongly support this resolution on the right to repair and I am glad today that the House adopted this report and sent a strong message to the Commission. We know, of course, that there are millions and millions of tons of electrical goods discarded every year across the European Union. In Ireland alone, there are over 5 million phones in drawers, on shelves and inside garages all over Ireland.

So we have a problem with regard to waste, and what we need to do now is to shift the focus from disposal to the right to repair and the obligations that will have to be placed on people, companies and entities to ensure that there is proper affordability in terms of accessing repair of electrical goods. It happens day in, day out, across the European Union, where products that break down are simply discarded, a guarantee system in place, and a new product provided to the customer. While that's very welcome for the customer, there is a hidden cost to the environment. There is a hidden cost to the supply chain right back to the original manufacturing and where all those raw materials came from.

So the right to repair is not just about consumers' rights. It's about us protecting the environment for future generations as well. So I commend that resolution on the right to repair.

Ангел Джамбазки (ECR). – Г-н Председател, колеги, въвеждането на право на ремонт на електрическите уреди е сред основните законодателни инициативи, заложили в плана на Европейската комисия за тази година. Целта му е да удължи живота на уредите и да предостави по-дълга гаранция за защита на правата на потребителите, като улесни по-дългото ползване на въпросните уреди от хората, които трябва да ги ползват. Това е чудесна идея, аз я подкрепям, но настоявам същата идея да бъде приложена по същия начин към тези, които произвеждат, да речем, соларни панели или електрически автомобили.

Не е лошо да попита Европейската комисия, да направи въпрос и да попита производителите на електрически автомобили, например Тесла, какъв е въглеродният отпечатък на производството на техния автомобил от началото до неговото изпълнение или тези, които правят слънчевите батерии или тези, които правят перките, защото е добре да се знае, дали това е толкова екологично, колкото се твърди. Зашото ние си мислим, подозираме и сме убедени, че това не е точно така, че някой ни позалъгва и се опитва да ни прави на глупаци и се опитва през нашия начин на живот да провежда политика.

Mick Wallace (The Left). – Mr President, the Commission's right to repair legislative proposal this year should include unrestricted access to spare parts and software, comprehensive information and affordable repair services. The Commission should support local, grassroots and community repair initiatives, cooperatives and social enterprises. This is all important to avoid monopolies in relation to repairs. However, the Commission's circular economy action plan fixates on GDP growth and consumer empowerment, repeating the problems of the Commission's formulation of the European Green Deal as a new growth strategy. I believe we need to radically alter our economic system in order to move away from GDP growth, which depends on perpetual extraction of finite resources to fuel infinite expansion. The aim of economies should be to satisfy the basic needs and well-being of all people within planetary boundaries, regardless if the economy grows or not. The circular economy should not be used to rebrand acts of consumption as climate action.

10.3. Sytuacja w Afganistanie, w szczególności w zakresie praw kobiet (RC-B9-0198/2022, B9-0198/2022, B9-0199/2022, B9-0202/2022, B9-0204/2022, B9-0205/2022, B9-0206/2022)

Mündliche Stimmerklärungen

Seán Kelly (PPE). – Mr President, I was relieved to see that the situation in Afghanistan was on the plenary agenda this week.

I gave my strong support to the EU's solidarity towards Ukraine, but we must also continue to advocate for those suffering under the oppressive Taliban regime, particularly for women, girls and the LGBTI community. I was horrified by the news on 23 March that girls' secondary schools in Afghanistan had been ordered to close just hours after reopening.

And, therefore, I fully support the calls in this resolution for the Taliban to uphold their commitment to ensuring the right to education for girls. I also support the many other important calls in this resolution: to allow women to fully participate in government and society, to allow women to access proper health care, to release all activists and human rights defenders who have been detained for advocating for the rights of women and girls and to stop all intimidation and harassment of these groups.

I was pleased to vote in favour of this resolution.

10.4. Ochrona w UE dzieci i młodzieży uciekających przed wojną w Ukrainie (B9-0207/2022, B9-0212/2022, B9-0213/2022)

Mündliche Stimmerklärungen

Seán Kelly (PPE). – Mr President, over 4.3 million people have fled Ukraine since Russia's invasion on 24 February. According to UNICEF, over half of those fleeing are minors. This is a massive humanitarian crisis at the hands of a ruthless dictator, and the numbers will continue to grow.

European Member States are opening their borders and citizens are opening their homes to those fleeing the war. But the journey to safety is not an easy one. Unaccompanied minors in particular are at a risk of abuse, exploitation and trafficking. This resolution calls for the creation of safe passages for children fleeing the conflict. It emphasises that measures must be put in place to prevent trafficking and abduction.

It goes without saying that I voted in favour of this resolution, and I was proud to do so.

Vlad-Marius Botoș (Renew). – Domnule președinte, statele membre ale Uniunii Europene, care au primit deja refugiați din Ucraina, au făcut niște eforturi deosebite, au încercat cum au putut mai bine să se adapteze imediat la necesitățile din teren, iar aceasta văd zi de zi în satele și orașele din țara mea, din România. Am vorbit cu reprezentanți ai societății civile, cu autorități publice, care de la o zi la alta și-au schimbat prioritățile și, din activitățile obișnuite, au devenit adevărate centre de primire a refugiaților.

Efortul lor a fost impresionant, efortul tuturor a fost impresionant. Prin această rezoluție însă vrem să atragem atenția că acum este nevoie de eforturi coordonate, de acțiuni comune ale tuturor statelor membre, care găzduiesc copii și tineri refugiați, de un plan pentru viitor, fie că vorbim despre siguranța împotriva traficului și exploatarea copiilor, despre educația lor pe termen scurt și mediu, despre reunificarea familiilor după finalizarea războiului. Copiii au nevoie de protecție, iar Uniunea Europeană trebuie să lucreze împreună pentru a oferi ajutorul de care au nevoie.

Ангел Джамбазки (ECR). – Г-н Председател, колеги, гласувахме с групата си с „въздържал се“ по този доклад по една много проста причина. Няма човек, който не би подкрепил подкрепата за всеки един човек, който бяга от война. В този случай, в който имаме една агресивна, непредизвикана война, която предизвиква много страдания на територията на суверенна държава. Всички ние помагаме на хората, които бягат от Украйна. Всички ние помагаме, дори в лично и физическо качество.

Това, което ме накара да гласувам „въздържал се“ е параграфът, който изисква децата, които бягат от Украйна, да бъдат третираны като независими от своя социален, етнически произход, пол, сексуална ориентация, талант, гражданство или статут. Това е пореден случай, който е просто безобразно излишен и възмутителен. Това са деца, които бягат, на тях трябва да се помага. Защо в тези доклади трябва да се вкарва пропагандата, която няма място в тях. Затова гласувах „въздържал се“.

Mick Wallace (The Left). – Mr President, War is always brutal, particularly brutal for children. Many Ukrainian children fleeing the war will be very vulnerable. Dealing with their needs will be a massive challenge for Member States that have not prioritised the most vulnerable in their own countries to date. A new approach is required to prioritise the interests of the most vulnerable.

Speaking of vulnerable, I went to Lesbos last month for the trial of Amir Zahiri and Akif Razuli, who fled Afghanistan, which was destroyed by US and NATO for 20 years. They travelled from Turkey to Greece in 2020 to claim asylum, but the Greek coastguard punctured their boat, arrested them and sent them to pre-trial detention. We went for their court case. After two days, it was postponed to today. At today's court case, the prosecution witness, a Greek coastguard, didn't turn up. So the prosecution asked for a postponement. A postponement. The last day he didn't turn up either, but his written statement was accepted. This is absolutely shocking. These people have spent over two years in prison, and it is criminal what we're doing to them. This is a war crime.

10.5. Konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 24–25 marca 2022 r., dotyczące m.in. ostatnich wydarzeń związanych z wojną w Ukrainie oraz sankcji UE wobec Rosji i ich stosowania (RC-B9-0197/2022, B9-0197/2022, B9-0200/2022, B9-0201/2022, B9-0203/2022, B9-0210/2022, B9-0211/2022)

Mündliche Stimmerklärungen

Mick Wallace (The Left). – Mr President, this war is empowering all the worst elements everywhere – in Russia, in Ukraine and in NATO countries. The voices of barbarism are drowning out the voices for peace. The arms industry, the fossil fuel industry, the warmongers and war lending polluters are presented by the media as the same people, the reasonable ones.

We have just had the publication of the IPCC's Sixth Assessment Report. It's telling us that we're looking at the last chance to act to save human life on earth. The window of opportunity is closing for good. And what are the reasonable people, the grown-ups, doing? They are funnelling weapons into a hot war like there's no tomorrow, implementing sanctions that are cleaving the world into new shapes that will set back the possibility to achieve meaningful climate action by for decades, while basic supply chain disruptions are going to cause prolonged suffering and destabilisation all over Eurasia and probably in Europe. We are being led by people who are prepared to see the world destroyed. It is insufferable.

Eugen Tomac (PPE). – Domnule președinte, stimați colegi, Putin este un criminal. Rusia de astăzi este un stat capturat, un stat transformat în Gulag. Pentru Putin, noțiuni precum viața, demnitatea umană, libertatea de gândire, nu există. Printre principalele sale preocupări astăzi sunt propaganda, dezinformarea, tortura, omorurile în masă.

Ceea ce s-a întâmplat în ultimele săptămâni în Ucraina ne obligă să reflectăm serios cu privire la consecințele acestui război. Nu avem voie să mai lăsăm ca oameni nevinovați să moară în chinuri. Tocmai de aceea am votat cu toată convingerea această rezoluție, pentru că cred că avem obligația să impunem un embargo total împotriva Federației Ruse. Nu avem voie să mai lăsăm nicio zi ca, din rațiuni comerciale, să îi permitem lui Putin să atace Europa.

11. Korekty i zamiary głosowania: patrz protokół

12. Składanie dokumentów: patrz protokół

13. Petycje: patrz protokół

14. Decyzje w sprawie sporządzenia sprawozdań z własnej inicjatywy: patrz protokół

15. Zmiany w przekazaniu spraw komisjom (art. 56 Regulaminu): patrz protokół

16. Zaangażowane komisje (art. 57 Regulaminu): patrz protokół

17. Zatwierdzenie protokołu bieżącego posiedzenia i przekazanie przyjętych tekstów

Der Präsident. – Das Protokoll dieser Sitzung wird dem Parlament zu Beginn der nächsten Sitzung zur Genehmigung vorgelegt. Wenn es keine Einwände gibt, werde ich die in der heutigen Sitzung angenommenen Entschlüsse den in diesen Entschlüssen genannten Personen und Gremien übermitteln.

18. Kalendarz następnych posiedzeń: patrz protokół

19. Zamknięcie posiedzenia

(Die Sitzung wird um 16.14 Uhr geschlossen)

20. Przerwa w obradach

Der Präsident. – Ich erkläre die Sitzungsperiode des Europäischen Parlaments für unterbrochen.

—

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
***	Procedura zgody
***I	Zwykła procedura ustawodawcza, pierwsze czytanie
***II	Zwykła procedura ustawodawcza, drugie czytanie
***III	Zwykła procedura ustawodawcza, trzecie czytanie

(Typ procedury zależy od podstawy prawnej zaproponowanej w danym projekcie aktu.)

Rozwinięcia skrótów nazw komisji parlamentarnych

AFET	Komisja Spraw Zagranicznych
DEVE	Komisja Rozwoju
INTA	Komisja Handlu Międzynarodowego
BUDG	Komisja Budżetowa
CONT	Komisja Kontroli Budżetowej
ECON	Komisja Gospodarcza i Monetarna
EMPL	Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych
ENVI	Komisja Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności
ITRE	Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii
IMCO	Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów
TRAN	Komisja Transportu i Turystyki
REGI	Komisja Rozwoju Regionalnego
AGRI	Komisja Rolnictwa i Obszarów Wiejskich
PECH	Komisja Rybołówstwa
CULT	Komisja Kultury i Edukacji
JURI	Komisja Prawna
LIBE	Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych
AFCO	Komisja Spraw Konstytucyjnych
FEMM	Komisja Praw Kobiet i Równych Szans
PETI	Komisja Petycji
DROI	Podkomisja Praw Człowieka
SEDE	Podkomisja Bezpieczeństwa i Obrony
FISC	Podkomisja do Spraw Podatkowych

Rozwinięcia skrótów nazw grup politycznych

PPE	Grupa Europejskiej Partii Ludowej (Chrześcijańscy Demokraci)
S&D	Grupa Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów w Parlamencie Europejskim
Renew	Grupa Renew Europe
Verts/ALE	Grupa Zielonych/Wolne Przymierze Europejskie
ID	Grupa Tożsamość i Demokracja
ECR	Grupa Europejskich Konserwatystów i Reformatorów
The Left	Grupa Lewicy w Parlamencie Europejskim - GUE/NGL
NI	Niezrzeszeni